

that they would formally place the draft settlement before the Executive Committee for their information and approval. They promised the Labour Commissioner that they may be taken as final settlement, if the management agree. The Commissioner of Labour waited for them till now, but they have not turned up. The management came to the Commissioner of Labour and waited till 12-30 P.M. for finalising the settlement. It is unfortunate that the workers' representatives have not kept up their promise so far. The number of workers affected by the lock-out in HAL is 16,600 and in BEML 3,000. This is the latest position.

Sri M. S. KRISHNAN.—Sir, since my name has been dragged by the Hon'ble Minister, I request you to permit me to have my say by way of personal explanation. He said that despite the fact that he had contacted Mr. Krishnan and Mr. Narasimhan the strike went on. It is true that he contacted me on the 14th but then it was too late in the day. Since two years they have been agitating and what were they doing during all those two years?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The hon'ble Member must bear in mind that strikes and lock-outs do not form the subject matter of an adjournment motion.

Sri M. S. KRISHNAN.—Sir, when you have permitted the Hon'ble Minister to make a statement, you must also permit me to have my say by way of explanation. I do not agree with some of the statements made by the Hon'ble Minister.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The responsibility of the State Government is very limited and I withhold my consent.

Sri M. S. KRISHNAN.—That is not very correct. Government cannot shirk their responsibility; they cannot utter half truths here.

BUDGET ESTIMATES FOR 1968-69

Demands for Grants

DEMAND No. 17 AND 37

Sri K. V. SHANKARA GOWDA (Minister for Education and Agriculture).—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 36,17,27,200 including the sums already voted on account be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1969, in respect of ‘Education’.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 36,17,27,200 including the sums already voted on account be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1969, in respect of ‘Education’.

Demand No. 37 is also deemed to have been moved.

ತಿರ್ದೀ ಎನ್. ತಿಚಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾ ನಡಿವರು ಮಂದನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ 36,17,27,200 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇವ್ಯಾಂದನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಏರೋಡಿನ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಭಾಸ ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಇಟ್ಟೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಸಂಘಾಗಿದೆ, ಈ ಒಂದು ಭಾಷಾ ಪ್ರತ್ಯೇ ಇಟ್ಟೆ ದೇಶವನ್ನೇ ಕೇರಳಿನಿದೆ, ಈ ವಿಚಾರವಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕುಶಾಹಲಪಕಾರಕವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪೇಸುನೆಲೂರು ರಾಜ್ಯವೂ ನಿಹ ಈ ಒಂದು ಗೊಂದಲ ವಿನ್ಯಾಸ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಒಂದು ಅಂತಿಮ ತೀವ್ರಾರ್ಥ ವೇನು, ನಮ್ಮ ನಿಲುವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇವತ್ತು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಪ್ರತ್ಯೇಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀವ್ರಾರ್ಥ ತಗೆಮುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ವರ್ತಿಯುಂದ ಅಣ್ಣಿಂದು ತೀವ್ರವಾದಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಖಿಂಬಾದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತ್ರವನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾಲ್-ಮೆಂಟನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿಷಾಯವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಿಹ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತ್ರ ಎನ್ನು ಪುದರಲ್ಲಿ ಬೆಂಧಿಂದು ಹೊನೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯ ವಾಚಾ ಮನಸಾ ಅನುಭೂತಿ ತರುವುದಾದರೆ ನಾನು ನಿಹ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತ್ರ ಮುಂದು ವರಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳು ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಅನುಭೂತಿ ನಕ್ಕು ತರುವುದಾದರೆ ನಾನು ನಿಹ ಒಪ್ಪಿತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದ ಇದೆ ನಿಹ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಘಾಷನಾಭಾಗಣನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಲ್-ಮೆಂಟನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿಷಾಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಹಂಡಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಥ ರಾಜ್ಯಗಳು ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಅನತ್ತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರದವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಹಂಡಿಯಾಗಿದೆ, ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಹಂಡಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಭಾಷೆ ಹಂಡಿಯಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹಂಡಿಯಿರು ನಮಗೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಡಿ ಮಾತನಾಡುವ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಬೆಂಧಿಂದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವಾದ ಹೇಳೆ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಭಾಷೆಯೂ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

[MR. CHAIRMAN (Dr. R. NAGAN GOWDA) in the Chair]

ಹಂಡಿಯಾಗಿ ಮೂರು ಭಾಷೆ ಕಲನುವುದರ ಬದಲು ಅವನು ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲತರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾರ್ಫಾಟ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಅಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ. ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಹಂಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಯೂ ಹಂಡಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಏರಾ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಡಿ ಮಾಡಿದುದಿನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಭಾಷೆಯಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತನ್ನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ತಾನೇ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಯಾವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಷರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು. ಜವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾರ್ದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಣಿಗೆ ತರುತ್ತದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೆ ಬಿಡ್ಡದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮು ಮಾನ್ಯ ಕಂಲಿಯವರು ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನಾರಥನ್ ಇವತ್ತು ಕೇಳಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಪಾಠ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಅಷರಣಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾಕಂತ್ರ ತಮಾರಿಕೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ತಮಾರಿಕೆಯ ನೆಪಡ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವೂತ್ತಾ ಹೇಳಿದರೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟೋಣಿ ಹಿಂದೆ ಹೊಗ್ಗುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮೆ ನೇರ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಪಾನಿನವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟೋಣಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವಾಗ ಹಿಂದಿ ಬರಬೇಕು ಇಂಣಿ ಪ ಎಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೇರ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾಷಾ ಗೌರಿಂದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖಲನೆಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಿದ್ದು ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಏರಡನೆಯಾದು, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಯ ಪಾಠ ಫನೆಂಬುದು ಬಹಳ ಪಾರ್ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕೂಡಿರೇ ಮಾಯವಾಗಬೇಕಂಬ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಕೂಡ ಇದೆ. ಅಷ್ಟೇ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಡ್ರೋ ಎಂದು ಹಿಂದಿ ಎಂದು ಹಿಂದಿ ಬೇಕೆಂದು ಉದಿಯಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ದ್ವಿಷಿಧಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಹಿಂದಿ ಎಲ್ಲಾಯವರಿಗೆ ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ಗೆಂಟ್ರ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ನಮ್ಮು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಜಾತ್ಯೀಯಾರ್ಥಿನ್ನರ ಇರಬೇಕು. ಅದು ಎಲ್ಲಾಯವರಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬೇ, ಅಲ್ಲಾಯವರಿಗೆ ಲಾಳಿಯಲ್ಲಿಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹಿಂದಿ ತಂತ್ರ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಂಬ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದರಿಂಲೂ ಅಪಾಯ ಇದೆ. ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಮನೆಯೋಜಿಗೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ, ಅದು ಕೇಳಿದೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಸಾತ್ತಾನವನ್ನು ಏರಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಕಾಗಳ್. ಅದು ಮನೆಯ ಕನಗುಡಿಸುವ ಪೂರ್ಕಿಂದ ಇಳ್ಳಿಕಾಗೆ. ಎಷ್ಟು ದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೀರೋ, ಅಮ್ಮೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ನಂತರ ಅದನ್ನು ಬಸಾಕ ಬಿಡಬಹುದು. ಅದು ರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಎಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ದಲ್ಲಿ ಬೇಳೆದು ತನ್ನ ಗಳಿಗೆ ಸಾತ್ತಾನವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ. ಅಮ್ಮೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಿಂದಿಗೆ ಇಂಥಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಾಲದವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿ ಬೇಕಾದರೆ, ಅದೂ ಕಲಯಿಲ್. ಇವತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳು ಇವೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಕಲಯಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಜರ್ಮನ್ ಕಲಯಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಫ್ರಂಚ್ ಕಲಯಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಷಿಯನ್ ಭಾಷೆ ಕಲಯಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಭಾಷೆ ಕಲಯಿತ್ತಿರ್ಬೇಕಂದು ಹೇಳಬಾದು. ಅಯಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ, ತನೇ ಯಾವ ಭಾಷೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಅರಿತು, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ತಗೆದೂಳಿಬಹುದು, ಕಲಯಿಬಹುದು. ಅದು ಒಂದು ಅಪಾರಾಂಶ, ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಕಂಪನೀಯಾಗಿರಬಾರದು. ಮತ್ತು, ಬೋಧನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈನ್ಯಾರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಡುವಾಗಬೇಕು, ಅದರ ಜೋಡಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕೂಡ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯಾದು. ಅವನು ಬೇಕಾದರೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಹುದು. ಏರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಡುವ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯಾದು. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯಾದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಾಂತರಗಾರರು ಬೇಕು. ಪರ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಭಾಸಾಂತರಗಾರರು ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಶ್ನೋಧನೆಗಳನ್ನೇ, ಈ ಭಾಷಾ ಗೊಂದಲವಳ್ಳಿ ಭಾಷಾಂತರಗಳೆ ಅತ್ಯೇ ಪಾರ್ಮುಖ್ಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಗಾಗೇ ಮೈನ್ಯಾಲು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಂಗಾರಾರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಂದಿರಬಾಗೆ. ಆದರೆ ನೆರವಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕರದವರು ಹೋಗಿ ಆಶಾಬೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪರ್ಯ ಪುಸ್ತಕವಾಗಲ್, ಕಾನೂನಿನ ಪುಸ್ತಕವಾಗಲ್, ಶಾತ್ರುವು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಹಾಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಷಾಂಶರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಹೋನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಮೊನ್ನೆ ಸಾಫು ನೋಡಿದಕಾಗೆ ಇಗ್ನೋರ್ಷನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಇದ್ದರೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯೇ ಅರ್ಥ ಇತ್ತು. ಹಾಗೆ ಅಗಬಾಪದು. ಅದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡತಕ್ಕೆಯೇ ಅತ್ಯಾಭಿಕೃತವೆಂದೀ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಸಂಪರ್ಕ ಇದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಣಿಗೆ ಮಾಪಾರಣೆ ಅಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಒಂದೊಂದು ಮಂತ್ರಮಂಡಲ ಬಂದಾಗೆ, ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರಿಪಾರ್ಮ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಪಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ವ್ಯವಹಾರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

3-00 P.M.

ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನರಯಾಗಿ ಗೋತ್ತಮಾಗುತ್ತಲ್ಲ. ಇವೆತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಎಂದು ಇದ್ದುದ್ದು ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇವ್ವಾಗೆ. ದಿಗ್ರಿ ಕೋಸ್ಸು ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇಂಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನೂ ಚಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಟರ್‌ಮೆಡಿಸಿಟ್ ಎಕ್ಸಾಮ್‌ನೇಮ್ನೋ ಎಂದು ಇತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಆನಂತರ ಎರಡು ವರ್ಷ ದಿಗ್ರಿ ಕೋಸ್ಸು ಎಂದು ಇತ್ತು. ಆಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಮೇರ್ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಾತು ದಿಗ್ರಿ ಕೋಸ್ಸು ಮೂರು ವರ್ಷ ಹೇಗೆ ಬಿಷ್ಟು 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ಎತ್ತಿ ಇದೆ. ಈಗ ಬಂದಿರ ಕೊತಾರಿ ಕಮಿಟೆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅನಂತರ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳವು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಎಜುಕೇಷನ್. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಇದರ ಜೋಗೆಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ದಿಗ್ರಿ ಕೋಸ್ಸು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಬಿಷ್ಟು 14 ವರ್ಷಗಳು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದ್ದು ಇಲ್ಲ 15 ವರ್ಷಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾಗೆ. ಎಂದರೆ ಇಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ದಿಗ್ರಿ ಕೋಸ್ಸು ಇದ್ದುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ತೊಂದರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಿಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿ ಬಿಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಷ್ಟು ಚೈಕ್ಕಂ ವೇನ್ನು ಅಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನಾದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರ ಬಗೆ ಸಲಪ ಮಾಡತಕ್ಕೆಯೇ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಹಾಗೆ ಇಷ್ಟು ದಿಗ್ರಿ ಕೋಸ್ಸು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ಇರುವುದನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಬಿಷ್ಟುಯಾದು. ಈ ದಿಗ್ರಿ ಕೋಸ್ಸು ಅದಮೇರ್ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಅನ್ನೋ ಕೋಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಫೆಸ್ಸನ್‌ಗಾಗ್ನಿಂಬು ಸ್ನಾಕ್ರಿನ್‌ ಎಂದರೆ ನ್ನಾತಕ್ಕೆತ್ತರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ನೋ ಕೋಸ್ಸುನಂತೆ ಒಂದು ಸ್ಪ್ರೆಲ್ ಕೋಸ್ಸುನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಜನರೂ ಎಬುಕೇಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವಿನಿಂಬಿಂತೆ ಲೆವರ್‌ನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಂತೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗಾಡಿನಿದಿಂದ ಬಿರುವ ಜನವಾಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಹಣವಾಗಿ ಮಾತು ಕಾಲವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಬಿಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗಾಡಿನ ಜರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ವಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಗಾಡಿನ ಬಾಗದರೂ ಮಾತು ಹೆಚ್ಚಿಗಾಡಿನ ಜಸರೆ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆದವರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಲಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಚರ್ಚು ಇದರ ಬಗೆ ತೀವ್ರಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ಕೊತಾರಿ ಕಮಿಟೆನವರು ಮಾಡಿರುವ 5 ವರ್ಷಗಳ ಕೋಸ್ಸುನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನಾದರಿಂದ ಇಲ್ಲ

ನಕಾರಕೆ ನೂಡನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೊತಾರಿ ಕಮಿಟಿನವರು ಎರಡು ಪರ್ಷ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಯನ್ನು ಸೆಕಂಡರಿ ಸೆಕ್ಸನ್‌ನಲ್ಲೀ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ವಾತಾವರಣಕ್ಕು ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇದಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಜೂನಿಯರು ಕಾರೇಜುಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್‌ರೆ ಮುದುಗರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ಬಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಕಾಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವ ಶ್ರೇಣಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬಳ್ಳಿಯಾದು ಎಂದು ನಕಾರಕೆ ಸಲಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದೆ ಹೈಕ್‌ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪರ್ಷ ಕಾರಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದಕಾಗಿ ಎರಡು ಪರ್ಷ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಜೂನಿಯರ ಕಾರೇಜುಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಇದರ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿನಲಕ್ಷ್ಯವಾದ ವಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಕಾರ ಇವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೂಡನೆ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತು ಏಮ್ಯು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 36 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಾನೂ ಬಾಬುಗಳಾಗಿ ಖಚಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರೈಸ್‌ಮಾರ್ಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ಅಮೇರೆ ಸೆಕಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಲಪ್ಪೆಂಟು ಸ್ಟೀಂಗಳಾಗಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ವಯಗಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬ್ಯಾಸುರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಷ್ಟು ದೇವಲಪ್ಪೆಂಟು ಸ್ಟೀಂಗಳಾಗಿ ಹಂಡೆ ಏನು ನಕಾರ ಇಟ್ಟುತ್ತೇಲ್ಲೇ ಇದು ಕಾಡ ಅದು ಹಾಗೇ ನಿಂತಿದೆ. 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಪರ್ಷಕ್ಕೆ ನುಮಾರು ಅರು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಮ್ಮೆ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಫೇಸ್‌ರೈಲ್‌ಗ್ರಾಂಗ್‌ನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯ ಏನ್ನು ಪಡುತ್ತಿರು ಯಾರೂ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವಲಪ್ಪೆಂಟು ಸ್ಟೀಂಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಪರ್ಷಕ್ಕೆ ನುಮಾರು 15 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಕಣವನ್ನಾದರೂ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡರೇಬೇಕು. ಇವರಂತೆ ನುಮಾರು ಬದು ಪರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತಿರು ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪರ್ಷ ಪರ್ಷ ಕೂಡಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಫೇಸ್‌ರೈಲ್‌ಗ್ರಾಂಗ್‌ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಪರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ನುಮಾರು ಹಡನ್ನೆಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ದೇವಲಪ್ಪೆಂಟು ಪ್ರೌಢಗ್ರಾಂಗಳಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಕಾರಕೆ ತಿಳಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಲೋಪವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಡ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಡರೇ ಬಂದೂ ಗ್ರಾಂಗ್‌ನಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಲ ಏನ್ನು ವಳಸ್ತೇ ಶಿಂದಿಂದ ಬೆಂಬ್ರೈಗಿಕ ತಿಳಣವನ್ನು ಇಂದು ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಬಾರಿಗೆ ತಂಡರು. ಇದಕಾಗಿ ಚೆಕ್ಕಿಕೆಲ್ಲ ಎಜುಕೇಷನ್‌ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಿಗಳನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತರೆದು ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೈಕಲ್‌ಯಾರ್ಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಎಂದು ವಾಡಿದರು. ಇಂದು ಇಂತಹ ಕಾರೇಜುಗಳಿಂದ ಎಫೋ ಇನ್ ಬೆಂಬ್ರೈಗಿಕ ತಿಳಣವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಇಂತಹವರಿಗೆ ಇನ್‌ಲಾಂಡ್‌ಗ್ರಾಂಗ್‌ನಿಕ್ಟು. ಇವುತ್ತು ಇದೇನು ನಾನ್‌ಗ್ರಾಂಡ್‌ರೈಕ್‌ ಎಫೋ ಬೆಂಬ್ರೈಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂದು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಧೇಗ್ರಾಂಗ್‌ಗಾಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾದ ಕೊಡರೇ ಲಾದ್ವೇಗಳ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದರ ಬಂದೂ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಇಂದು ಬೆಂಬ್ರೈಗಿಕ ತಿಳಣ ಪಡೆವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಾಡಿ ನಿರುದ್ಧೇಗ್ರಾಂಗ್‌ಗಾಗಿ ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಇನ್‌ಲಾಂಡ್‌ಗ್ರಾಂಗ್‌ನಿಕ್ಟು ನಿರುದ್ಧೇಗ್ರಾಂಗ್‌ಗಾಗಿ ಇದೆ ಎನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು. ಇದನ್ನು ನೈಎಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ತಿಳಣದಲ್ಲಿ ಎಫೋ ಇಂದು ಲೋಪ ಇದೆ ಎನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಂದು. ಇದರಿಂದ ಇಂದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಧೇಗ್ರಾಂಗ್ ನಂಬಿಂದ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಲ್ಲ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಂತಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ನನಗಸಿನುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶವಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲನುತ್ತಾ ಬರುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವಾಸ್ತವಿಕ ಹಿತ್ತು ಏಂದೆ ಏನ್ನುವುದು ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯುವಕರು ಹೆಚ್ಚು ನಂಬ್ಯಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಜೋಗ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಏಂದು ಬುಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾಗ್ಲಿಲ್ಲದ್ದೀಗಾವರ್ತಾತಗಳು ಸಿಗಲ್ ಏಂದು ಇಂತಹ ಶಾರೀಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಜೋಗ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಂದ ಇಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯುವ ಯುವಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶೀಗ ಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದು. ನಾವೆರೂ ಬೀರ್ ಧಿಮುರಿಷಕರ್ ಆಗಿಯೇ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇದ್ದೀವೆ. ಕಾರ್ಯತಃ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಾಟ್ ದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಸುಖಾರಣೆಯನ್ನು ವಾದಿಲ್ಲ. ಇಂದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಾಟ್ ವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಸುಕಿವರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಹೇಳಿ ಗಾಢಿನಿಂದ ಬಂದರವರು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೇಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಕಷ್ಟಸುಖಗೇರ್ನೇನು ಏನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ ರೈತರ ನಂಬರ್ ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಪಡೆವಿರುವ ಅವರು ನಮ್ಮ ರೈತರ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದ ತಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶೀಗ ಸಿಗಬೇಕು ಏಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಆ ಹಿಂಸಿತಿ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಟ್ ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸುಖಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಹುದುಗರಿಗೆ ಬೇರೆಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಿಯಿಂದ ಬೇಕಿಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ಕೆಲನ ಮಾಡಿದು ದಕ್ಕಿ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರಯತ್ನಿಫಲವಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಾತಾವರ್ತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏಂದರೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಇತ್ತಾದಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈದ್ದಂತಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಒಂದು ಪದ್ದತಿ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬುಂತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೀನಕ್ಕೆ ಬಾಡು ಹತ್ತು ರೂಪವಾಯಾಗಳಾಗ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟೇ. ಇದರಂತೆ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಏರದು ರೂಪಾಯಾಗಳಾಗ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದುಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹುಸುಗರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಿ ಬೇಳೆಯಾದಂತೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೂಡಲು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 50 ಅಥವಾ 60 ರೂಪಾಯಾಗಳಾಗ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಈಡಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವೇ ಕಾರ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಣ ಇದೆ ಏಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಗಂಡಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಾಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಿಡುವುದು. ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕೆಲನಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಹುಟುಗರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಸೂಕ್ತಲು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಬೋಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಯಾನಿವರ್ಸಿಟಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದುವರ ಹಲವರು ಈ ಸಾರ್ಕಾರದವರು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮಾಡುಗರಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷ ರೀತಿಯಾದ ಕೆಲನ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಕಿಯುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಅಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಾರೀಗಳಿಂದ ಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ನುಭಿಕೆ ಕೆಲನ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಬುಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಏಂದು ಅವರವರ ಹೊಲ ಅಥವಾ ಗಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಯಂದ ಕೆಲನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಯಿಂದ ಬೇಕಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹುಟುಗಾಗಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿತರ ಕಡೆ ಕೆಲನ ಮಾಡುವಾಗ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಂದು ಬೆಂಜು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಯುವಕರು ಪ್ರಯಾರಾಸ್ತಪ್ಪಾಗಳಿಂತ ಇತರರ ಹೇಳಿ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಅಲಬಂಬನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹೊಂಡು ಅಮ್ಮು ಸರಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಿಂಹ ಭಾದನೆ ಹೊಗಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನರಕಾರ ಆ ನಾರಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿನುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಖಚು ಖಚು ಮಾಡಿರೂ ನರಮ್ಮೇ, ಕಾಲೇಸುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅಥವಾ ಏರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಕಾಲ ಬೀರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದು ಕಾಯಾರ್ಥರಳಿಗೆ ಬಿರುಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಹುಡುಗರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಹವಾನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಫೀನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ನರಿಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವು ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಥವಾಗಿ ಆ ನಾರಿ ಪಾರುಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನರಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿತ್ತೇನೆ.

ನ್ಯಾಯಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರಬಾಯೆ ಕೆಲಸದ ದೈತ್ಯಕ್ಕನ್ನು ಹನು ಇದೆ ಅದರ ಬಗೆ ಒಂದರೆಡು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನೇ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಏಶ್ಯವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಮಾಣಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇವು ಜಾವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ನೇರಿದ ಕಾರೇಜುಗಳ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಲ್ಪಿಯೇಂಟ್ ಡ್ರೆರಕ್ ರೇಎ್ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಆಡಳಿತ ಕೆಳಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ, ಚೆಕ್ಕಿಕರ್ ಎಷ್ಟುಕೇಷನ್ ಕೆಕ್ಕಿಕರ್ ಡ್ರೆರಕ್ ರೇಎ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಮೊಡಿಕಲಗೆ ಬೇರೆ ಬಂಧು ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಕ್ಕಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹಣ ಖಚ್ಚ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಬಾಬು ಯಾವುದು ಅಂದರೆ ಹೈಕ್ಕುಮಾರಿ ಎಷ್ಟುಕೇಷನ್. ಬಂಧು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕಾಗಿ ನರಕಾರ ಖಚ್ಚ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸುಮಾರು ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರು ಕೋಣ್ಣ ರೂಪಾಯಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಕ್ಕಂತಹ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಹೈಕ್ಕುಮಾರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಖಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಗಳ ಹೈಕ್ಕುಮಾರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ ವಿಗ್ರಹ ಕ್ರತ್ವದ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬೆಂಬಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತಳಹಡಿಯು ಬೇರೂರು ಮಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಲ್ಪಿಯೇಂಟ್ ಡ್ರೆರಕ್ ರೇಎ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಹೈಕ್ಕುಮಾರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಒಂದು ದೈತ್ಯಕ್ಕರೇಣು ಮಾಡಿ ಇದರ ವಿಶ್ವಾಸಾಬಾಧಾರಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅಗಬೇಕು. ಅಗ ಅವರು 24 ಗಂಟೆ ಬೀತನೆ ಮಾಡುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೈಕ್ಕುಮಾರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಂದುವರಿಸಬೇಕು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಪಾರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬಿಡಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಡೈಕ್ರೆಪ್ರೇಣು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಾವನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂದೊಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಜವಾಬಾಧಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿ ಇಗೆ ಬಳ್ಳಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಅದರೆ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಬಿಕಳ ಅನಹಾಯಿಕವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧು ನೇನೆ ಉಪಾಧಾರ್ಯನು ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ರೂಪಿಸಿದ್ದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಅದು ಎಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ? ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅಳಕು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಾಡಿದಹಾಗೆ ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಅದರಿಗೆ ಒಕ್ಕೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೇಶರಿಯಲು ನಾಧ್ಯಾಲ್ಪಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಇರಬೇಕು. ಕಾರೇಜುಗಳ ಕಟ್ಟಡಕಾಗ್ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿರೆ. ಪಾರಾಥಮುಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಜವಾಬಾಧಿ ಕೊತ್ತು ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಜವಾಬಾಧಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇರುತ್ತೇ ಹಣ ಬಂದಿರಬೇಕು ಈ ಕೆಲಸ ನರಕಾರ ವೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಕ್ಕಾಯ ಪ್ರೇರಣಕ ಈ ಬಿಂಬಿ ನರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಇನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಣ ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಪರ್ಯಾಪ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ವಿರಿತಿ ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಎಜ್ಯೂಕೇಷನ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಧಿಸಿದ್ದಿಗಳಿಗೆ ಬನಂ ಜಯಿಂತಿ ಉತ್ಪವಕ್ಕೆ ಹಣ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರರ ಎಂಟನೇ ತತ್ವವಾನೇಶ್ವರವಕ್ಕೆ ಏರಡೂವರೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಆಂಶಿಕವೇ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀ ಜಗತ್ತೋಽಂತಿ ಬಿನವೇಶ್ವರರು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೇ ನೇರಿದ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಹಾ ತಾಯಿಗಳು. ಅದು ದಿನಂದ ಬನವೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾದಕ್ಕಂಥವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಈ ಉತ್ಪವ ಸಾಂಕೇತಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರ ಇಷ್ಟೋಂದು ಹಣ ಬನಂ ಜಯಿಂತಿ ಉತ್ಪವಕ್ಕೆ ಖಚಿತವಾದತ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತಂಕೆ ಬಿನಂದರೆ ಜಗತ್ತೋಽಂತಿ ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರರು ಎಲ್ಲಾ ತಾಯಿಗಳಾದರೆ ಅಧಿಕಾರ ತಾಯಿಗಳಾದರು. ಇಂಥ ಮಹಾ ಪ್ರರೂಪ ತಪ್ಪ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹಣ ಕೆಲವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅವರು ಮಹಾ ನಿಗರಿಗಳು. ಮಹಾತಾಯಿಗಳು ಗಾಂಧಿಯವರೂ ನಹ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿರು. ಗಾಂಧಿಯವರ ಹನರು ಹೇಳಿ ಗಾಂಧಿ ಜಯಿಂತಿ ವಿಜೃಂಭಣಿಯಂದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಆಗಬಾರದು. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಮಹಾ ತಾಯಿಗಳು. ಅಂಥವರ ಉತ್ಪವ ಹುದಯ ತುಂಬಿ ಬಂದು ಪೀಠಿಯಂದ ಉತ್ಪವ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಖಚಿತವಾದತ್ಕಂಥದರೆ ಅಂಥ ಮಹಾ ಪ್ರರೂಪ ರಿಗೆ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉತ್ಪವದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಅನುಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ನಂತೋಽನೆ. ಒಕ್ಕೊಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅವರ ತಪ್ಪ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೇರೆ ಸಾಫಿನ ಕೆಲಸನ್ಯಾಗಲಿ. ಅವರ ತಪ್ಪದ ಜೋರ್ಡಿ ಬೇಕಾಗಲಿ. ಬನವ ತಪ್ಪದ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ತಪ್ಪಗಳೂ ಇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪಾರುತ್ತೇ ವಿತರ್ಕ ಕೊಡುಬಾರು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ತಂಕರಗೌಡ.— ಕನಕದಾಸರ ಉತ್ಪವಕ್ಕೂ ನಹ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಬನಂ ಜಯಿಂತಿ ಉತ್ಪವಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾರಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅದು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀರಾವತಿ ಕೆ. ರೈ (ಬುಂಬಾಳ).— ಈ ರೀತಿ ಖಚಿತವಾದತ್ತವಾದ ಹಣವನ್ನು ಬಡವ ರಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕಿಗೆ ಶೋದುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯಾದಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಅರ್. ಕಂತಿ (ನಾಯಿ ಶಾಖೇಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರರ ಎಂಟನೇ ತತ್ವವಾನೇಶ್ವರವ ನಂಭಫರ್ಡಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹನರು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಂಟನೇ ತತ್ವವಾನೇಶ್ವರವಕ್ಕೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತ್ತು ಖಚಿತವಾದತ್ತವಾದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯು 25,000 ಪ್ರತಿಗಳು, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರರ ಕಮೆನ್‌ಲೋರ್‌ಪಿನ್ ನಂತಹ ರಳಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ 10,000 ಪ್ರತಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ 25,008 ಪ್ರತಿಗಳು, ಪೀರಂಟ್ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಪಡನಗರ ಪ್ರಕಟನೆ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಾಗೇವಾಡಿಯಲ್ಲಿ 28ನೇ ತಾರಿಖಿನ ದಿನ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕವೆನ್‌ಲೋರ್‌ಪಿನ್ ವಾಲ್ಯೂಮನ್ಸ್ ಭಾರತ ದೇಶದ ಪ್ರೇಸಿಂಟ್‌ರ್‌ಲ್ಯಾಂಗ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಕಟನೆ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರ ಬೇಕಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯು 25,000 ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳಲ್ಲಿ 22,000 ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳು ಮಾರಾಟ ವಾಗಿದೆ. ದುಡ್ಡ ಮಾತ್ರ ಬಿರುವುದು ಇದೆ. ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾರಾಟದಿಂದ 1,60,000 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಬಿಲುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಬಿನವೇಶ್ವರರ ನಂತಹ ರಳಿಯ ಗ್ರಂಥದ 25,000 ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕನಾಂಡಕರ್ನಾಟಕ ಯುವಿನಿಂಬಿಂಬಿಯವರು ಥಾರೆನ್ ಕಂಟ್ರೋಬಿನಲ್ಲಿ ಮಾರುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರ ದುಡ್ಡ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಾಲ್ಯೂಮನ್ಸ್ ಮಾರಿದೆ ಸುಮಾರು 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅದಾಯ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಖಚಿತವಾದತ್ತವಾದ ಹಣ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರಕಾರ ನನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಭೋವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ
ಪುನ್ರಕಗಳ ಪ್ರಚಾರ ಅಗಬೇಕು ದುಡ್ಡ ಬರಹೆಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಈ ಉತ್ತಮ ಜನಕ ಮಾಡಬೇಕು ಸರಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ್ರಹ ಎಂಬ ವಾದ ಅವರು ಇತ್ತೀಚ್ಛಾದ್ವಾರೆ. ಬಿಸಂ ಕರ್ಯಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ತಮ ವರ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖಚಿತ ಅಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಬಿಸವೇಶ್ವರರ ಎಂಬನೇ ತತ್ವಾನೂತ್ಪನ್ಮಾವರ್ಕೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖಚಿತ ಅಗಿದೆ. ಈ ಉತ್ತಮ ವರ್ಕೆ ೫೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಉಳಿಸಿರುವುದ್ದಿನಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಂತ್ರ ರೂಪ ದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಬಿಸಂ ಕರ್ಯಾಳಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಾವರ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಖಚಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತೋಡುತ್ತೇವೆ. ಬಾಗೇವಾಡಿ ಉತ್ತಮ ವರ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೂಡುತ್ತೇವೆ. ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತಮ ವರ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಖಚಿತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೋರ್ತಾ ಪುರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಖಚಿತ ಮಾಡಿದಾಗ್ರಹ ಅದರೆ ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯವಾಗಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎರ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಭಾರತ ದೇಶದ ಪ್ರಾಚೀನ ಜಾತಿಕಾನ ನಂತರೋಧನೆಗೆ ಒಂದು ಕಾನು ಖಚಿತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಅರ್. ಕಂ. — ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಂ ಸಾವಿರದೊಳಗೆ ಖಚಿತಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಂ ಸಾವಿರದೊಳಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾಗ್ನಾಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಬಿಸಂ ಸಾವಿರ ಖಚಿತ ಅಗಿದೆ. ಸೋರ್ತಾ ಪುರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಖಚಿತ ಮಾಡಿದಾಗ್ರಹ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಸಂ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

(SRI R. NAGAN GOWDA in the Chair)

ಈ ೯ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೆಗಳು ಬಂತು ಹಣ ಸಹಾಯವಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಎಂಬ್ಲೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟೀಗೆ ಅದು ದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟಿರೆ ಈ ಬಿಸವೇಶ್ವರ ಜಯಂತಿಗೆ ೩ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಸಂ ಖಚಿತಗಿಡೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪುನ್ರಕ ಮಾರಿ ವಾಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎರ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ತತ್ವ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಖಚಿತ ಮಾಡುವ ಸರಕಾರ ಕನಾರ್ಚಿಕ ಜರಿತೆಯಿಲ್ಲ ಬಿಗ್ಗಿ ಸಂತೋಧನಾತ್ಮಕ ಪುನ್ರಕ ಬರೆನಲು ಮೈನ್‌ರ್‌ರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ಸಿಲಿಯಾದವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವುದು ಏನು?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಅರ್. ಕಂ. — ಇದು ಏರಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಇದು ರೀತಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಇದನ್ನು ಬಾಬುಸಿಟಿ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಕನಕದಾಸರು, ಪುರಂವರ ದಾಸರು, ಬಿಸವೇಶ್ವರ ಜಯಂತಿ, ಬರುವ ವರ್ಷ ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿ ಬಿರುತ್ತದೆ, ಇವೆರಾಲ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಇವೆರಾಲ್ ಜನಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ತತ್ವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಕನಾರ್ಚಿಕ ಜರಿತೆಯನ್ನು ಬರೆಯತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಪೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವುದು ಖಚಿತ ಮಾಡುವುದು ಅವರು ಖಾದರೂ ಧನ ಸಹಾಯ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೆಯು. ಅದರೆ ಜಯಂತಿ ಮಾಡುವುದು ರೀನಚ್‌ ವರ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರತಿಕಾರ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿರುವುದು ವಾದುವಂಥಾದ್ದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕನಕದಾಸರು, ಪುರಂದರಧಾಸರು, ಬಿಸವೇಶ್ವರ ಜಯಂತಿ ಬಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎರ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಕನಾರ್ಚಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಬರೆನಲುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಖಚಿತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಇದನ್ನು ಬರೆನಲುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಾನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಜೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪುನ್ರಕದ ಮುನ್ನಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆರಾಲ್ ಭಿಕ್ಷಾಚನೆ ಮಾಡಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ತಂಕರಾಂದ.—ವೇದರೇ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕನಾರ್ಚಿಕ ಥಿಂಗ್ ವಿಜೆನ್ ಬಿರೆನಲು (ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪುಟ) ೪೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ನದನ್ನರು ತಿಳಿಯದೆ ಚಾತನಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಅರ್. ಕಂ. — ಹಂಚಿಮುಖಿಯವರಿಗೂ ಕೂಡ ೪ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಮಿ. ವೆಂಕಟಗೌಡ (ಕೋರಾರ).—ಮಹಿಳೆಯವರು ಸಾರ್ಥಕ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಇವರ ದಿನಾಚರಣೆಗಳಿಗೆ ನಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ತಂಕರಗೌಡ.—ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯವರ ದಿನಾಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಮಹಿಳೆಯವರ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆ ದೇಶದವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ತಿಪ್ಪೆ.—ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಮತ್ತು ಬಸವೆಂತ್ರೇರರ ವಿಷಯದಾಗಿ ಇದೇ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಜಯಂತಿಗಳಿಗೆ ಇಂತ್ರೋಂದು ಹಳ ಏತಕ್ಕೆ ವಿಚುರ್ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಕ್ಷೇಪಣಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರೆ ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ನಾಥರ್ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನಂದರೆ ಈ ಜಯಂತಿಗೆ ಇಂತ್ರೋಂದು ಅಸತ್ಯಾಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರ್ಥಾಲ್ ಎನ್ನುವುದು ಬರಬಾರದು. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಲ ನೋಡುವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅತಿ ಹಿಂದಿನ ಮಾಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಕ್ಷೇಪಣಿ ಬಂಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಾನು ಇದರ ಬಗೆ ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ಏನುಖ್ಯ ವಿಚಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾನಿಸಿದೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾಲಮೇರಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಸೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಕಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡಬೇಕಿಂಬಿದೇ ಏನುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬೇಕು. 100ಕ್ಕೆ 80ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೇಗೆಗಳಿಂದ ಬಿಂಬಿತಾರೆ. 27 ನಾಲ್ಕರ ಹೇಗೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ ಹೊದರೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ. ಹೇಳಿಯ ರೈತ ಮನೆ ಮಾರಿ, ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧಿನಿತ್ಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧಿನಿತ್ಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ ಹೇಳಿಯ ರೈತನ ಜನಬೀಜನದ ಮಾಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೊಗ್ಗಿದ್ದೀರಾ? ಇವೊಟ್ಟು ಕೊಂತಾರಿ ಕುಪನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌F ಬಿರಬಹುದು, ನಾಳೆ ಸಿ. ಆರ್. ರೆಡ್ಡಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟ್‌F ಬಿರಬಹುದು. ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌Fಗಳು ಒಂದು ಎರಡು ಹೇಗೆಗೂತ್ತದೆ, ಅದೇ ರೀತಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಳಿಯವರು ಹೊದರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಂಕರೇಗೌದರು ಒಂದರು. ಅವರು ಹೊದರೆ ಮಂತ್ರಾಭಿನ್ಯ ಬಿರಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವೊಟ್ಟು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇರಾಬೆ 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ವಿಚುರ್ಮಾಡಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಲೋಕೋಭಯೋಗಿ ಇರಾಬೆ 93 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ವಿಚುರ್ಮಾಡಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕೋಭಯೋಗಿ ಇರಾಬೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಬಿಟ್ಟಿಂಗ್ ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಕರೆ ಕಟ್ಟುವುದು, ರಸ್ತೆ ಮಾಡುವುದು, ದ್ವಾಂ ಕಟ್ಟುವುದು. ಈ ಎಬುಕೆಂಪೆನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌K ಕಾಣತವುದ್ದಿ. ಬಿರೀ ಚಾಲ್ನಾವನ್ನೇ ಫೋನ್‌ನೇ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಚಾಲ್ನಾವನ್ ನೇರೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ ಬಿರಬಹುದು. ಏನೂ ಉತ್ತರವಾಗಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೌಲ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮೌಲ್ಯ ನೂಣತೆ ಏನು ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದಮೇರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೊರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಇವನ ಶೋಕೀಗೆ ದುದ್ದಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದಿರಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿರಬಹುದು. ಇವತ್ತಾದರೂ ಒಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

3-30 P.M.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಬಿಗೆಯ ಜಿಗುಪ್ಪೆಯುಂಟಾಗಿದೆ, ಮುಂಬಿಯ, ಹೆಡರಾಬಾದು, ಕೋಡಗು, ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು— ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ವಿಲ್ಲನಾದಮೇರೆ ಅಂದರೆ ವಿಶಾಲ ಕಣಾರ್ಫರ್ಮೆಟ್‌ನ ವೇರಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರುನಲ್ಲಿದ್ದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಕಾರಾಗಿದೆ. ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ರೀಳಿಂಗ್‌ನೇಜೆಂಪ್ನೆ ಅದಮೇರೆ ಇಂಟಿಗ್ರೇಚೆಡ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ನಂದಭರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಾದರೂ ಒಂದು ಸಮಶೋಲನ ಮಾಡದಿದ್ದೇರೆ.

ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸವಾಡಿರುವವರುಗೆ ಸರಿಯಾದ ಗೌರವ, ನಾನ್ನನ ಮಾನ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಏಲುಕರಣದಿಂದ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ, ಸಂಚಾಗಿರುವ ಜಿಗ್ಹೆ ತೂಲಿಗಿದ ಹೂರು ಏದ್ಯಾಭಾಸದ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತದ್ದಿಲ್ಲ. ಒತ್ತಾಯವಾಡಿ ಕೆಲಸವಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿವುದಿಲ್ಲ, ಮೀತಿ ವಶಾನ ನಾಕರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಅವರು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೆಲಸವಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನು ಅದಮ್ಮುವಾಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಾಯಿ ದೂರೆಯಾತ್ಮಕದೆ, ಅವರ ಸ್ಥಾನವನಾಗಳಿಗೆ ಚ್ಯಾತಿ ಬಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಬಿದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಜ್ಯಾಂಶದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿದ್ಯಾ ಮಾಂತ್ರಿಗರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯವುದರಿಂದ ವಾಗಿ ಹೇಳಿ ವಿದ್ಯಾಭಾಸದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು, ಭಾಪ್ರಾ ನಮಿಪ್ರಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಪ್ರಾವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಾಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಪುಣಗಾರಿ (ಆರಭಾವಿ).—ನಾವುವಿ ೧ ಧ್ರುವಕ್ಕೆ, ತಿಕ್ಕಣದಂತ ಅಶ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮು ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಹೇಬನ್ನು ಬದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಂಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿನುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕ ತಿಕ್ಕಣ ಬಹಳ ದಾಖಲ್ಯದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾಕರ್ಮ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಪ್ರಜಾರ್ಥವಾಗಿ ಬೇಕಾದಬೇಕು ಮಾಡಬೇಕು, ಜನರಿಗೆ ಅವರು ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾಭಾಸದಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ನಾವು ಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಕರ್ಮಾಣ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನರ ತಿಕ್ಕಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಅರೋಗ್ಯ, ಅವರ ಬೇವನಾದ ಭರವಸೆ ಇವುಗಳ ಹೇಳಿ ಹೊರಬೇಕಾದ್ದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನರಕಾರದವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಲು ಮುಂದೆಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅವರು ನಿರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿಯೆ. ನಾವು ವಿದ್ಯಾಭಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಂತು ಖಚಿತ ಮಾಡಿದರೂ ಅದೆಗುರುತ್ವಿಸುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರುದಬೇಕು. ಈಗ ನುವಾರು ಸೇರಿದ 30 ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿರ್ಕರಣಾರ್ಥ ನಂಬ್ಯೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ನಾವು ಮಾಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇರೇ ಅಥವಾ ಹಂಡಕ್ಕೆ ಹೊಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದೇ ಬೇಯೇ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಭಾಗಳ ಪುನರ್ವಿಫಾರ್ಮೆನ್ಟ್, ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನೇರುಕ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಬಧಿಸುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಅದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಮಾಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಣ ಬೇಕಿರೋ ಆ ಮಾಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾರ್ಥಾಮಿಕ ಮಾಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದಿದಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾರ್ಶ್ವಾಂತರ ತಿಕ್ಕಣ ಮಾರ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೂರಬಿಡ್ಡ ಕೂಡರೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೂರೆ ತಾನು ನಿಂತ. ಕೊಳ್ಳಬ ಶಕ್ತಿ ಬರದೇಕು, ಉದ್ಯೋಗ ದೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮಾರ್ಥ ನಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ತಿಕ್ಕಣ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ 40 ರಷ್ಟು ಜನರು ಪಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ ಸಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭಾಸಕ್ಕೂ ನಂಬಿಂಬಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸೇರಿದ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ತಿಕ್ಕಣ ಪ್ರಾರಂಭನಾಯ್ಕೆಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಬಿಂದ್ಯು ಮಾರ್ಪಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದರು, ಕಂಪ್ಲಿ ಕಡೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು, ನೂಲು ಪುಡನ್ನು ಸೇರುವಾದನ್ನು ಕಲನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಆ ನಂಬಿಂಬಧಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಣಿಂದ ಕೊಡುವವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಹಾಡುವವರಿಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿದೆ ಮೂಲೆಯೇಂದ್ರಿಗಿಂದ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಕನ್ನಡ ವಿಳಿನ್ನು ತರಗತಿಯಿಂದ ಹೂರಬಿಡ್ಡವನು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಳ್ಳನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮಾರ್ಥನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸ ಅವಙೆಗೆ ಬಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ತಿಕ್ಕಣವನ್ನೇ ನಾವು ಮಾಡಲು ಸಿದರೆ ನಾವು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಾನರನ್ನು ತೆಯಾರಿಸಬಹುದೇ ಹೋಗುತ್ತು ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದಂದ ಈಗಿರುವ ತಿಕ್ಕಣಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯಾಗ್ವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ನಾಲ್ಕುನೇಯ ಶಾರಗತಿಯಾದಲಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ವಾಗುವಂಥ ಸಹಾಯವಾಗುವಂಥ ತಿಕ್ಕಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಯೋಗಿ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರೆ ದುಡ್ಡುವದಿಂದ ಪಕ್ಕಲತನದ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಿರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೂಲಿಗೂ ಜನರು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಡಿಪ್ಲೊಮೇ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಅರ್ಥ. ಪಂಚಗಾಂಗ)

ಹೊಲ್ಲಿರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಉದ್ದೋಜ ದೆರೆಯಾತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮನಿರ್ದೇಕಾದರೆ ವಕ್ತುಲತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೊಂಡೆಕು. ಇದರ ಕಡೆ ನಾಯಾವ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನಾದಲ್ಲಿ ಒನ್ನರು ನಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೂಲಗಳೂ ಘೆಷನಾಯಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಹಾಮರಿಕೊಂಡು ಹೊಗಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಬಿಹಳಿಸಿ ಬಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ. ನಿರ್ಣಯೋಗ ಸಮನ್ಯೀಯಾಗಿ ಬಹಳ ವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಕಾಲರ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ. ಉದ್ದೋಜ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಿಂಧಿಸಿರುವಂತೆ ಮಾರಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ವಕ್ತುಲತನ ಮತ್ತು ಇತರ ಉದ್ದೋಜಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ನಂತರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನನಡಿಸಲು ಅವಕಾಶಕಲ್ಪನಿಸಬೇಕು. ನೆಕೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದನಂತರ ಶ್ರೇಮಂತರು ಬೇಕಾದರೆ ಕಾರ್ಯಾಜುಗಳಿಗೆ ಹೊಗಿಲಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಜುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದನ್ನು ಕಡತು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯವ್ವ.—ಹಾಗಾದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಬೇದವೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್ ಪಂಚಗಾವಿ.—ಈವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಹೋಗಲ. ದುಡ್ಪುರ್ವದಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ ನಮಜಿಡಲ್ಲಿ ಬಂದರಾಕ್ಷಾಹಿ ಬೇಕೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಏ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಕಂಟರ್ಕ್‌ರೂಗಳ ಸಂಭೇಷನ್‌ಕ್ಕಿಂತಿದೆ, ಲಕ್ಸ್‌ರ್ ಮತ್ತು ಕಾಡಿ ಕಂಟರ್ಕ್‌ರೂಗಳ ಸಂಭೇಷನ್‌ಕ್ಕಿಂತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಹೊದರೆ ಬಿಡವರು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತ ನಮಾಧಾನಗಳು ಉಭಿಸುವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡವರಿಗೆ ಕುಪ್ಪು ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಕಡೆ ಗುಡ್ಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲ ತಾರೆಗಳಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬಟ್ಟರ್ ಬುಬಾಧ್ಯಾಯಿರಾವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತನಿಖೆದೂ ಅದಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂಬಿಯು ಕಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ನ್ಯೂಲುಬೆಲ್ಲೈರ್‌ಗಳ ಅಡಳಿತವಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸರಕಾರಿ ಅಡಳಿತವಿದೆ. ಈ ಎರಡರ ತಿಕ್ಕಾಟದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ಮೂರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಅದಿಕಾರಿಗಳು ಪಾತ್ರ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನ್ಯೂಲುಬೆಲ್ಲೈರ್ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಿಗಳು ಅಳ್ಳಿತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

SRI K. V. SHANKARA GOWDA.—Sir, we have got a Bill ready to introduce District School Boards in every District.

ಶ್ರೀ ಅಳಿದ್ದು ಸೈತ್ರ (ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ).—ಅಲ್ಲೇನು ಎರ್ಕೆಡ್ಡು ಮೆಂಬರ್‌ನ ಇರು ರೋಗಿ, ನಾಮನೇಡಿದ್ದು ಮೆಂಬರ್‌ನ ಇರುತ್ತಾರೋ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಮೆಂಬರ್‌ನ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಅರ್. ಪಂಚಗಾಬಿ.—ಒಂದು ಏಕ ರೂಪದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ರತ್ನಿಗಳು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಸಿಡೆದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ಸ್ವಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಮಾಡಬೇಕೋ ಏನು ಬಿದರಾವಣೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದೆನ್ನು ಮಾಡಲು ನರ್ಕಾರಾರದವರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಒಂದು ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗುತ್ತದೆ ಅದು ಹೇಳಬಿಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನು ತಿಕ್ಕಕರ ಬಗ್ಗೆಹೇಳಾವುದಾದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅವರ ಚೈತ್ಯನಿಂಗಾಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಉಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನರಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯು ರೀಗೆ ಅನ್ನಚೈತ್ಯನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣರನ್ನೇ ನೇಮುಕ ಪಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಅವರು ಇನ್ನಾಕ್ರಮೆಂಬು ಮತ್ತು ಹೊಂಪಡ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪಡೆಯಿದ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದುತ್ತಪ್ಪ. ಒಮ್ಮೆ ನೇಮುಕ ಪಾಡಿಕೊಂಡಮೇರೆ ರಾಗಿ ಏರದನೇ ಉದ್ದೇಶಗೆ ನಕಾರ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುವಂತಹ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಇನ್ನಾಕ್ರಮಿಂಬು, ಪ್ರವೋಪನಾ ಮುಂತಾದುವುಗಳುಗೆ ನಿಕ್ಕುವಂತೆ ವರವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವನ್ನು ಅಡಿ ನಕಾರದವರು ಏಕಾರಣ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಿರುವಜ್ಞರುನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಶಾರೀಗಳಲ್ಲಿ ತಪಾನಣೆ ನಾಕಾದಷ್ಟು ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಕಾಕದಿಂದ ೫ ಚೈನುಲಿ ಮೇಲೆ ಕಡಲಗಳ್ಳಿ ಅಂತೆ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾರೀಯಲ್ಲಿ ವರದು ವರದಿಂದ ಬಿಂಬಿಸು ಶಿಕ್ಕಿಕರು ಇದ್ದರು, ಅವರು ವರದದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶಾರೆ ಶಾರೀಗೆ ಇಗ್ನೊಶ್ಯಾತ್ಮಾ ಇದ್ದರು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುದೊಯಬಾರದು, ಇದಕ್ಕೆ ಬಧಾಗಾಗಿ ಯಾವ ಶಿಕ್ಕಣಾಗಿ ಪಡ್ಡಿ ನಡೆದಿದ್ದ, ಶಾರೀಗೆ ಹುಡುಗರು ಪರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ, ಎಂಬು ನಿರಿಯಾಗಿ ತಪಾನಣೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಶಕ್ತಿಕ. ಹಿಂದ್ರಿಯದ ವರಗಾಳವರ ಶಿಕ್ಕಣ ಸರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಕ್ಯೂವಾಗಿದೆ ಎಂಬಿ ಘಾತನ್ನು ನಕಾರದ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತರಬಿಂಬಿಸುವೇ.

(ಕ್ರೀ. ಎ. ಅರ್. ಸಂಖ್ಯಾತಿ)

ದರ್ಶೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದ ಸರಿಯಾದ ತಬ್ಬವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನಾವಾರಾದು ನಾಡಿ, ಬಿದ್ದಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾ ತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ತಿಕ್ಕಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವಾದ ವಿವಾದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ವಾರ್ಧಾಯಿತ ತಿಕ್ಕಣದ ಮಾಜ್ಞಗೇ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ದುರ್ದೊವಧಿಂದ ಈ ತಿಕ್ಕಣ ಬಹಳ ಈ ವರ್ಷ ಉಪ್ಪೆನ್ನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೋಸ ಗಾರ್ಂಟ್ ಇನ್ ಫಾರ್ ಅನುಕೂ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಹೋಗ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಫಾರ್ ಅನುಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನ್ನ ವಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂಗಾರರ್ಲೆ ಕಾಲಪರ್ವತ್ ಹರಣವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಅನ್ನಕ ಶಾರೀಗಳಿಗೆ ಮೇನ್‌ಚಿನ್ನನ ಗಾರ್ಂಟ್ ನಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕೆಡ್‌ನ್ನರುಗಳು ಗಂಟಿಗಳ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಇನ್ನಾರ್ಪೆಕ್ಕಾರ್ ಅಭಿಸ್ನಿನ ಮುಂದೆ ಬಂಗಾರ್ ಗಾರ್ಂಟ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೀಂದು ಉಪ್ಪು ಉಪರಿಗೆ ಮತ್ತು ರಾಯ್‌ಕ್ಸ್ ಸಮಯದ ಇಷ್ಟೀಂದು ವೇರೆಯ ಹಾಳು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೂನ್‌ಬ್ರೇಚ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಾರು ಸ್ವಂತ ಬಿಲ್‌ಂಗ್ ರಕ್ತ ದರೆ ರೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಖಾಸಿಯಾದರು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೂಟಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಅನ್ನ ವಂತಹ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ತರಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಭ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾರೀಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್‌ಲ್ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತಹ ಕ್ರಘವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಬಿಯಾ ತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನೇಕೆಂದರಿ ಎಸ್‌ಎಂ‌ಪ್ರಿಯರ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬುದಾದರೆ, ಆಗಾಗರೇ ಈ ತಿಕ್ಕಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾ ಸ್ಕೆಟ್‌ಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಅಂಗಿಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪದಿವಸ ವ್ಯಾಲಿನಂತೆಯೇ ನಡೆದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಎನ್ನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಕಾಡ ಇದೆ. ಅಂತರೆ ಈ ತಿಕ್ಕಣ ಎನ್ನ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅದರೆ ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಂಕರ್‌ಪ್ರೆಂಟ್ ರೆವಿ ಮುಂತಾದುಃಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದು ಬಡವರಿಗೂ ಸೂರ್ಯ ಬೇಳ್ಳಾತ್ಮಾ ಇದೆ. ಇದು ಸಲ್ಲ ಮಾತ್ರ. ಬಡವರಿಗೆ ತಿಕ್ಕಣ ಪ್ರೀರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸ್ತಿ ಸಿಕ್ಕರ್ ಒಳ್ಳೆಯಾದು, ಬೆಂಕರ್‌ಮೆಂಟ್ ರೆವಿಯನ ಹಾಕಿದರೆ, ಬಡವರಿಂದ ಅಧಿಸ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಪಾಪ ಅವರ ತಿಕ್ಕಣ ಹೇಗೆ ಮುಂದ ವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯ ? ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಚೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರೆವಿ ಹಾಕುವುದ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಕೆಲವು ತಿಕ್ಕಣ ಶಾರೀಗಳಲ್ಲಿ ಏಡ್‌ನ್ನೂಲುಗಳ್ಲಿ ಎಂಟ್ ಸಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಹೈಸ್‌ಪ್ರೋಟ್ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಅಲ್ಲ ಫೀಜನ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಅದಮ್ಮ ಬೇರ್ಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಒಳ್ಳೆಯಾದು, ಈಗ ಅನ್ನೇಕ ಕಡೆ ರಿಸರ್ವ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೀನರ್ ಕಾರ್ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯಿದೆ, ಅದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹೈಸ್‌ನೂಲುಗಳ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಪರ್ಸಿಂಟ್‌ರ್ ರಿಸರ್ವ್ ಬಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬಿದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಲ್ಲೋ ಬಿಳಿ ಕಡಿಮೆ ದಜ್‌ರ್‌ಯಾ ರಿಸರ್ವ್ ಬಿರುತ್ತಾ ಇದೆ, ನಮ್ಮ ದುರ್ದೋಷದಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತತ್ವ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಜ್ಞಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕ್ಕೆನೆ. ಮುಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಹೈಸ್‌ನೂಲು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಕಡೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಾಡಿ ಹೈಸ್‌ನೂಲು ಅಂತ ಆಗಿತ್ತು ಈಗ ಅವ ಅತ್ಯಂತ ಕೇಂದ್ರಾಂಶಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಾತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ವಿವಯವನ್ನು ದುರ್ದೋಷದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೈಸ್‌ನೂಲಾದಿದೆ ನುಮ್ಮನೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇಡುವ ದರಿಂದ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಿರುತ್ತಾ ಸಾರ್ಕಾರದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೇಪರ್‌ಸ್ ಡಿಟ್ ಆಗುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್. ಎನ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಳಾರಾಜ್ಯ ಯೂನಿವೆಸಿಟಿ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ತರಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಡೆದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಭೂಪ್ರಣವಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಭೂಪ್ರಣವಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಭೂಪ್ರಣವಲ್ಲವೆಬಿ ದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಿಕ್ಕಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು, ಜನತೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳವಾಗಿ ಲಕ್ಷ ಕೂಡಬೇಕು. ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏಣಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಎಚ್‌ರವಾಗಿ ತಿಕ್ಕಣದ ಕ್ರಮದಲ್ಲ ನ್ನೂ ನ್ನತ್ತಾ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಬೇಕು. ತಿಕ್ಕಣದ ಮಾಜ್ಞವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉನ್ನತಮಾಜ್ಞಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂದರಿಂದ ಈ ತಿಕ್ಕಣದ ಮಾಜ್ಞ ಬಹಳ ಎಚ್‌ರವಾಗಿ ತಿಕ್ಕಣ ಮತ್ತು ಜನತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅರ್ಥಕ್ಕಿರೀ ವಂದಿನಿ ನನ್ನ ಮಾಡನ್ತೇನೆ.

+ Sri L. SRIKANTIAH (Nanjangud).—Mr. Speaker, Sir, within the time at my disposal, I think, I cannot do full justice to the subject before us and focus the attention of the House to the important points. I would only try to draw the attention of the Hon'ble House to one or two salient points. The first is, there is a cry in the country today that with the growth of education, there is large scale educated unemployment. To illustrate the point, Sri Sivappa, the leader of the opposition was pleased to point out: “ತಿಕ್ಕಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಲೋಕ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಧ್ಯೋಗ ನಿಗತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕಾಲನ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಿವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಾಡಲು ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.” At this juncture I refer to his statement because that statement is not correct. The remedy is not as suggested by Dr. Trigun Sen—closing colleges, putting restriction on admissions and more restriction on starting new colleges. I am afraid, there cannot be a more retrograde and repressive solution than this, to this problem. This is an out-dated solution to the problems facing the country. Take the length and breadth of the country and the percentage of literates and the medical facilities or the Engineering graduates we are supplying to the needs of the country. Probably, it does not work out even to a decimal point. As a matter of fact, the need is for more and more Engineering Colleges, Medical Colleges and Technical Colleges. The disease does not lie there. If you want to solve this problem of unemployment, the solution is elsewhere. If you only look at it from the education point of view and go on starting colleges, the solution does not lie there because educational aspect is closely linked up with the economic situation in the country. This solution was clearly recognised by Lord Macaulay. He said, only with the economic development in the country and the successful planning we can co-ordinate education with economics. Unfortunately, neither our Government nor the Central Government has a clear perspective over the economic issues involved in the country. It is following a dual policy. I do not know how to characterise the socialistic pattern which is neither capitalism nor socialism. There is the growth of the educated unemployment. How to solve this problem is to expand the economy of the country, and to expand the economy of the country the Central Government has no control over the property owned by the private people in the country and so successful planning cannot be done and there is no co-ordination between the economic planning and the educational planning. As long as this continues, no plan in India can succeed. After all, the attempt that we are making in this direction is a drop in the ocean. I am afraid, the Central Government, with this economic policy, will never solve this education problem. In the years to come, we will see more and more unemployed and they may even in the revolutionary.

At this juncture, I wish to point out that there is close correlation between economy and education and planning. Till the Central Government realises this, I am afraid, with innumerable Kothari Commissions, they will not be able to solve this problem.

(SRI L. SRIKANTAIAH)

We find there is so much of growth of technical colleges and medical colleges. At the same time, you will find Medical Graduates and Engineering Graduates every day taking the ships to Britain and America. Within these twenty years, were you not able to train specialists and experts in the field? Do you want to depend on a Frenchman or some foreign expert for everything? The other day, when I went to Sharavathi, I asked the Engineer there as to who erected the Third stage and he said that there was a French Engineer and he did it. I said : 'it is a shame'. He holds an Engineering Degree from America and still they have a French Engineer to guide them. With twenty years of independence, we have no specialists in this field. Every day shiploads of our youngsters go to America. Do you want to take another century to train specialists? Here is a big Planning. Every industrialist is complaining, there is no technical people and you import from Sweden or England or America. I am only touching this issue broadly to emphasise the important point that you will never solve this educational problem with another Kothari Commission Report unless the Government takes a bold step. The manner in which they want to solve this problem can be summed up thus "Willing to have and afraid to strike." But unfortunately, they have no control over the economic aspect. Unless they have the economic issue solved, they will never solve this unemployment problem by raising the cry : "close the Engineering Colleges and close Medical Colleges." What is the percentage of trained graduates in the field of engineering or medicine in this country? 01! What is the need in the village side? Abnormal! Therefore I stop at that.

4-00 P.M.

Let me come to the state of education in Mysore. Here, I do not totally blame the State Government. It is true that education is a State subject. But at the same time we must remember that for implementation of education policies we have to depend on loans granted by the Central Government. Here, the Centre has a lever over the State Government. Besides this, there is the University Grants Commission. This lady—education—has three masters to serve—the State Government, the Central Government, the University Grants Commission and the so-called experts. As a result, there is neither education nor good educational policy. At the same time the State Government has to cut its grant every six months. I remember my talk with Sri S. R. Kanthi on this subject. I told him, please don't introduce this one year P.U.C. Course. He said "ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಂದು, ನಾರ್ಥರ್ಡ್‌ವರು ದುಡ್ಡ ಕೊಟುತ್ತಾರೆ, ಮಾಡಬೇಳೆಣ." Are you successful? It is a colossal blunder and now he says let us go back to two year course. I do not know where we are going. ಅಗ ಜಾನ್‌ನೇಡಯಾವಾಯಿ: ಎಂಬೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. Just because we are getting grant from the Central Government, you do as told by the Central Government. Neither the

is head nor is there any leadership. As a result we are simply fumbling and education is disorganised and disrupted. With this background we have to think and re-energise and re-vitalise the education in the State. It is very difficult to give a solution because the whole thing is now in a confusion. Can we do something to reorganise the educational system? The first thing that I suggest is, this Secondary Education has become unwieldy. Three managements are to be opened. I have been stressing all along that Kindergarten education is neglected. Please for Heaven's sake start a separate Directorate as early as possible. A separate Directorate for Kindergarten education should be opened and placed in charge of a separate Director. If you want to spend some more money, I do not mind it because this Department has become huge and unmanageable. The problem is to be solved not by appointing two more Joint Directors. Give responsibility to a separate man and haul him up if he does not discharge his duties properly. I would suggest bifurcation of this department and placing each section under one Director, one in charge of secondary education and another in charge of Kindergarten and Primary because that is the urgent need of the day. The reason for my stressing this is, why are people sending their children for convent education? Not only the public are paying high fees, but they want their children to go to the convent schools. Why? Because everyone has an utter contempt for these Government primary schools! The convent schools attract more students because the Government primary schools are absolutely neglected. One day I will take the Education Minister and show him how the Primary schools are functioning. There is not even the basic need of a teacher. I remember distinctly one day while I was in London and hon'ble Minister from Mysore had come. I asked him why he had come there. He told me that he had come there to see prefabricated houses in Sweeden and to introduce them in village parts here. I told him, "for what have you come? Are you not a Gardhian? Gandhi lived in a thatched hut in Wardha". So provide at least one clean thatched hut to every primary school. Don't bother about cement concrete houses. Just have two acres of land. Take acquisition proceedings in every village, one acre for every primary school for gardening and provide a cottage for the teacher and for the peons. If you do that you will have a model primary school. You may not bother about contractors.

Sri DIGAMBARA RAO B. KALMANKAR (Aland) —How about contractors?

Sri L. SRIKANTIAH.—So, my humble suggestion is, the problem can be solved and also it will be economical. Only mind and will are necessary.

The next point is, the other day I had been to a high school. A very interesting thing happened. I do not want to divulge the name of the Head Master. A sum of Rs. 4,000 was granted to the school. The letter had been typed on 19th March 1968. At the bottom there was stated "please spend the money within 25th March 1968". That letter

(SRI L. SREEKANTH)

dated as 19th was posted on 23rd. It reached the headmaster on 24th and that headmaster has to spend the money within 24 hours. Can any man spend it? Last year that school had been given Rs. 8000 and out of that he could spend only Rs. 700. I am asking you: you have the personnel and staff. What were they doing? The budget was passed in April. Did he require 11 months and 29 days to type and communicate the grant in time? What was the clerk doing? You must court-martial him immediately. What steps were taken to see that grants are intimated in time? Now, if he did not spend the money, he will be hauled up! So what does he do? He goes to the bazaar and gets some books in collusion with the bazaar man and all obscene and unsold books are dumped into the high school. That is the reason how the obscene books are got in the high school library. It is not that they purchase such books wantonly. They are forced to purchase all unwanted books within 24 hours and the bill is signed and amount is spent. It is miserable even in colleges. I am asking one question: Do you want 10 months to disburse grant? At the fag end of the year you disburse scholarships. What were the clerks doing? Why not disburse in time? Why do you allow amounts to lapse? I am giving this instance to show how in addition to loss of about Rs. 7,300 they are getting obscene books. It is happening because they want to spend money. That is the reason why obscene books are getting into our school libraries and college libraries.

The next point I want to cover is about the absence of planning and the growth of educational institutions in country parts. The hon'ble Minister was pleased to say that they are intending to start District Board High Schools. I am afraid there cannot be a more retrograde step than that. I am definitely of the view that all the high schools should be with the Government. I have faith in the Government. Public Institution is an asset of the public. We know how municipal schools and Taluk Board schools are run. If the hon'ble Minister comes with me I will show him schools where there are no teachers. There are high schools where there is no laboratory. I visited a high school. It was started about 4 years back. I asked him whether he was teaching science and wanted to see the laboratory. He had no laboratory. All had been locked up in the cupboard and the teacher says, "here is the test tube; add H_2SO_4 ". The boys and girls are taught like that. How can you expect good results? That high school has been crying for grant for building. The P.W.D. are not taking steps to put up additional wings. There are 600 students and no facilities whatsoever. There is no wonder why standards should fall and no students should pass. Last year in Chamarajanagar not a single student passed and it is hundred per cent success because it is hundred per cent failure. In Gundlupet two students passed. Therefore my suggestion is, don't allow these sub-standard schools to be started by private people. Take Mysore District as a unit. You know the number of students passing out every year and you also know the number of students that will be going for PUC. Then, why not plan

out ! Take for instance, Mysore. You have absolutely no conception of planning either districtwise or talukwise. If you had this conception, the so-called rush that happens in certain seasons will not be there. If you had planned successfully the input and the output, this difficulty would not have arisen. I request the Government to take the assistance of a qualified statistician for this purpose. You plan out as to what number of students will pass out this year and how many colleges you should have—Engineering or medical or whatever they be. If you plan out your educational programme, to that extent you will be able to solve this problem. The problem will not be solved by giving doles like this. You always grumble that there is no money. What is the result ? Private schools come up ; they are sub-standard and the result is zero every year. The remedy you have devised is to cut out the grant. Do you mean to say that you can improve the quality thereby ? With great difficulty these high schools are functioning and this is not the way to solve the educational problem at all. You take over the high schools under Government control if you want and manage them as efficiently as the convents manage. I am not sending my children to a convent; I have great faith in our Government high schools. But when I see the way in which the Government High Schools are functioning, my heart burns. So far as the convents are concerned, there is at least punctuality ; the teachers come in time and they give home exercise. To our students in Government schools what happens ! It pains me to tell the House that the teachers were playing cards in a class room in a school. I had to complain to the Head Master, "For Heaven's sake don't do that before the students and during class hours." What a tragedy it is ! How many talented boys are going waste because they have no good teachers. If you see the atmosphere of the school, it is nothing but *blackhole of Calcutta*.

I do not want to take more time except to touch one aspect ab ou the language policy. I have been telling the Hon'ble Minister all along that the three-language formula is not suited to this State because the load is too much on the boy. I have been telling off and on, let the boy master at least one language at the primary stage.

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—The hon'ble Member has gone abroad and he knows how many languages the children are learning there. Are they learning only one language ?

Sri L. SRIKANTIAH.—You go to Sweden or Switzerland or Russia. So far as the primary stage is concerned, the educational theory is, 'Learn at least one language and learn it well'. Let it be Kannada or Urdu or Hindi or German. Up to the Seventh standard do not distract the attention of the students to diverse languages; that is fatal to the growth of the boy. This may be extended even up to the Tenth standard. Today the boy is proficient neither in Kannada nor in Hindi nor in English. The Public Service Commission ridicules when a candidate goes before it for interview that 'you do not know even Kannada'. The Mysore Government is sticking to the three-language formula. You say that it

(SRI L. SRIKANTIAH)

is necessary in the interest of national integration. You say that they will become more patriotic if they learn Hindi as if there is no patriotism in them.

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—The Constitution has adopted Hindi as the National Language and as true Indians we have to learn the national language.

Sri L. SRIKANTIAH.—Is the Northern Indian a true Indian and is not the Constitution binding on him ?

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—In Rajasthan, and U.P. the three language formula has been imposed and that is binding on all the students.

Sri L. SRIKANTIAH.—It is a pious wish. Why do you want to burden our students ? It is a Utopian patriotism. At what cost you are killing our children. I earnestly plead with the Government to reconsider the language formula ; it is fatal to our student community. Let the student learn Kannada first and then give an option to him. If he wants to study Hindi let him study. If he wants to study English let him study. Why do you want him to learn three languages ? Like a band master he has to learn 14 languages within the age of 14. Is it ever possible ? Please examine whether a child can be proficient in Kannada, Hindi and English simultaneously and whether he will reap the benefit. I may tell you that you will repent later on. By the time he comes to the college, he is a big zero because he is not proficient in any language. I can vouchsafe for it. With these words, I conclude.

ಕ್ರಿ. ನಾಗಪ್ಪ (ಮಂಡ್ಯ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ತಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿಕ್ಷಣ, ಮತ್ತು ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಅನ್ವಯೋದಿಸುತ್ತು ಈ ನಂಧಿರ್ಫರ್ಡಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಪುಡಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಸಾಕಷ್ಟು ಏದ್ಯಾಸ್ತಗಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೆಳೆಬಿರಬಿನಾಭಿಪ್ರಾಯವಾ ಇಲ್ಲ. ಅದರೆ ನಾವಿನ್ನು ನಮ್ಮ ತಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದರೆ ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿನು ಈ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೋ ಅಥೇ ಮಾಡುವುದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಿಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆಷ್ಟಿಲ್ಲ; ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾವಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗೆ ಉತ್ತಮ ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ನಾವು ಬರಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಕರಣಕ್ಕೆಯೇ ಪಾಠ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಗೆಂದೀದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕರ್ಪೂ ಒಂದೇ ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಚಾರಿಯಿಲ್ಲದ್ದು. ಅದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೋನ್‌ರ್ ಸಿಸ್ಟ್ರೋ ಎಂಬು ಅದೇನು ಕಾರಣದಿಂದರೇ, ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸ್ತಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಕರಣಕ್ಕೆಯೇ ಭಾಪಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚೇಗ ಒಂದು ವಿಕರಣಕ್ಕೆಯನು ತಲುಪುಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋತ್ಸವ ನಾಡರಾಗುವುದಿಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಅದಪ್ಪು ಹಾಗ್ಯತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯಿದೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯೀರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ—ಅವರು ಪ್ರೇಮರಿ ಶಾರೀರಿಕ ಶಾಖಾಧ್ಯಾಯೀರೇ ಅಗಲ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾರೀರಿಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯೀರುಗಳೇ ಆಗಿರಲ ಅಷ್ಟವೇ

କାରେଣ୍ଡ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକର୍ତ୍ତା ଆଗିରଲ ଅପରୁ ଛାତୀଯୁ ହେଉଥାଏଗଲୁ ମାତ୍ରୁ ତଜ ରା ଆଗିର ବୈଶିକଂଦୁ ହେଇଥାତ୍ତେନ୍ତିରେ ନେଇଲା ଅରିଣି ତା ରାତ୍ରିଗ୍ରହିଗେ ନେଇମୁକ ହେବାଦୁପୁଦୁ ମୁକୁତ୍ତିବେଳିମୁ ହେଇଥାତ୍ତେନ୍ତିରେ ନେଇଲା ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ ବ୍ୟାଗଦରରନ୍ତି କେବଳକୁ ନେଇମୁକ ଦାରାଦିକୋଳ୍ପତକ୍ଷ ସଂଦଭ୍ୟ ଦୟ୍ୟ ଜାଣିବାରିମଧ୍ୟ ହେବାଦରିମଧ୍ୟ ଜନରୁ ଜରବେଇବି ନୀତାମାନରନ୍ତି ନେଇମୁକ ପୁଦୁ ନେଇଯାଇଲୁ ନମ୍ବୁ ମୁକ୍ତିଲୁ ଶୁଣୁମୁ ଏହାବ୍ୟାଜନ୍ତି ମାତ୍ରାକରାଦରେ ଅପରିଗେ ଯତ୍ନମୁ ଉପାଧାରୀଯରୁ ଜରବେଇକାମୁଦୁ ଅଗ୍ରତ୍ତେ ଏ ଫଂଦୁ ଜାଣିବାରିମଧ୍ୟ ଏହାଦିରିମଧ୍ୟ ଜନରନ୍ତି ନେଇମୁକ ମାତ୍ରାକୋଳ୍ପତକ୍ଷ ବୈଶିକଂବ ନୀତାମାନରନ୍ତି ଏହାଦିକୋଳ୍ପତକ୍ଷ ଅଦର ବ୍ୟାଗଦରା ଜରବାବେଯାଇଲୁ ଛାତୀଯୁ ହେଉଥାଏଗଲେ ଜରବେଇକାମୁଲ୍ଲ ଅତ୍ୱଗତ୍ତେ.

ମୁତ୍ତ ଛିତ୍ରିହେଲେ ଅଦରିଲ୍ଲା ହେଁପ୍ରେମୁରି ନୂଳୁ ମୁତ୍ତ ମିଦର୍ଲୋନ୍ଦା ଲୁଗାଳ୍ଲି ବିଦିଆ
ପଦ ମଧ୍ୟ ବିହାର କାହିଁଏ ଜାରିଦିଲେ କାରଣ ହେଲେ ନେନ୍ଦର ମହିମାପାଦି ପାଠ ହେଲିତକ୍ଷେ
ବାଧ୍ୟାଯୁରାଗାଳେନିଦାହୀର ଅପରା ଶରିଗେ ବଂଦେରଦୁ ହେଁପ୍ରେଲାଗା ଦେଖିରଦଲ୍ଲିରୁତ୍ତାରେ
ଏହି ବିଦ୍ୟାଭୂଷାନ ମହାଦେତ୍ତିଦ୍ଵାରା ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରୁ ଯାଦ ଶୁଣିବାରୁ ଦିଲ୍ଲିଯିଚରୁ
ଏହି ମୁଦ୍ରାମୁଦ୍ରା ଗେତ୍ରାଗୁତ୍ତେରେ ରହିଲି. ଅପରା ଦଶରା ରଜାଦଲ୍ଲ ଶରିଗେ ହେଲେଗୁତ୍ତେରେ
ଥାଏ. ନମ୍ବୁ ଶରା ଦଶରା ନାମୁ ଅଲ୍ଲାଗେ ହେଲେଗେ ବିରବ୍ଦିରେ ବିହାର କଷ୍ଟ ଏବଂ ଦୁଃଖିଗେ
ଦଲ୍ଲ ପାଠ ଅପରା ଶୁଣାଗଳିଗେ ହେଲେଗୁତ୍ତି ଦେଖିଲା. ଦଶରା ରଜାଦଲ୍ଲ ମୁଦୁଗର
ପାଦରଙ୍ଗ କ୍ଷେତ୍ରମୁକ୍ତରାତ୍ମିଦ୍ଵାରେ ଆପରିଗେ ହେଁପ୍ରେଜ୍ଞ ଛିଲ୍ଲିପନ୍ ହେଲି ପାଠ କାହାତ୍ତିଦ୍ଵାରା.
ବାଧ୍ୟାଯୁରଲ୍ଲ ଅନେକରୁ ତଜ୍ଜନ୍ମରୁ ଜାହାରେ. ନାନା କାରଣଗଳିନ୍ଦରିୟ ନାନା ଜନଗଳ
ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଧ୍ୟା ଶରିନ ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରନ୍ତେ ଅଧ୍ୟା ଶୁଣିଲାଯୁଏ ନେମିସୁତ୍ତିଦାହୀରେ.
କହେ ନେବୁଲିଗେ ବଂଦୁ ହେଁପ୍ରେଲ ଏକଦିନ ମୁକୁତ ଦେଖିରଦଲ୍ଲରୁବା ଶୁଣାଗା ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରନ୍ତେ
ଏହି ସୁତ୍ତିଦାହୀର. ମୁକୁତ୍ ହେଲି ଯାଏରୀତି ମନଦଶକ୍ତିଗୁପରି ପାଠପନ୍ଥେ ଅଭିଜ୍ଞେତ୍ର
ବୁଦ୍ଧି ଅପରି ଅପରି ଜାରିପିଲା. ହେଲିଗାଲ୍ଲିରତକ୍ ନୂଳୁଗାଳିଗେ ନାନା ତରକ ବିଦ୍ୟାଧି
ବିଦିରତାରେ. ଯେତ୍ରକାହିଁ ଗାରାର ମାଗ ବିନିରୁତ୍ତାନେ, ଜନ୍ମେଷୁ ବ୍ୟାପରନ୍ତନ ମାଗ
ରୁତ୍ତାନେ. ହେଲି ନାନା କଣୁବନ ତଳେତାଯିଗାଳ ମୁକୁତ୍ ଶୁଣୁଲିଗେ ବିନିରାତ୍ମାରେ.
ବୁଦ୍ଧି ନାନା ତରକ ଜରୁତ୍ତିଦେ. ଅଦ୍ଵିରୀଦ ଏଲ୍ଲିରିଗୋ ମନଦଶକ୍ତିଗୁପରି
ବାଧ୍ୟାୟରୁ ପାଠପନ୍ଥେ ହେଲିକୋଡ଼ିକୁ. ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟର ହେଲ୍ପୁ ପରିଶ୍ରବ୍ବା ହେଲିନିର
ଅପରା ହତ୍ତାରୁ ହେଲ୍ପେକାଳନ୍ତୁ ଛଦି ଏପରି ଗଭନ୍ତୁ ତେବେକୁମୁଦୁ ମୁକୁତ୍ ବୁଦ୍ଧିକେ
ଗୁଣଜାଗି ପାଠପନ୍ଥେ ହେଲି କେବେକୁ. 8 ଗଂଚେଗେ ହେଁପ୍ରେମୁରି ନୂଳୁ ବାଗିଲୁ
ବାହେକୁ ଏବଂଦ୍ରିଦ୍ଵାରା. ଦ୍ୱୀପ ଗଂଚେଗେ ବାଗିଲୁ ତିରେଦୁ କନଗାଦିନାତ୍ମାରେ, 9୩ ଗଂଚେଗେ
ଶୁଣୁଲୁ ଜନ୍ମେଷୁକ୍ରରେ ଯାରୁ ଜାହାରେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅପର
ଅ ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରିଗେ ଜରୁପିଲିଲା. ଜିଦର ଜୋତିଗେ ଜନ୍ମେଷୁନ୍ଦି ଏପରି ଫିନେନିରି ହେଲା
ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରିଗେ ପାଶ ଚାଦୁପୁଦ୍ରକେ ମନେଗାଲୁପୁଦ୍ରିଲ ଏବଂ ତେଲିପରା ହେଲେ
ଅଦେର ହେଲିଗାଲ୍ଲି ନୂଳୁନ ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରିଗେ ମନେକୋଦାସପଦକ୍ଷେ ଯାରା ହିଂସର
ବୁଦ୍ଧିଲା. ଅଦୁ ଫିନେ ବରି ନାମାନ୍ତପାହି ହେଁପ୍ରେମୁରି ନୂଳୁ ମୁତ୍ତ ମିତର୍ ନୂଳୁ
ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରନ୍ମୁ ନେମ୍ବାକ ମହାଦୁରାଚାରମ୍. 20 ହେଁପ୍ରେଲ ଦୂରଦଲ୍ଲରତକ୍ ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରନ୍ମୁ ନୂଳୁଗାଳିଗେ
କ ପାଦବେକୁ. ଏହେହେ ଦୂରଦଲ୍ଲ ନୂଳୁଗାଳିଗେ ହାତିଦରା ନାମୁ ତେଲିପରାଦୁପୁଦ୍ରକେ
ରାଗିଦେଇୟ ଏନ୍ତୁ ବନ୍ଦା ଶବ୍ଦାଧ୍ୟାୟରିଗେ ତେଲିପରାଦୁପୁଦ୍ରକେ କୋଦବେକୁ. ଜନ୍ମେଷୁ
ଯୁଵାଗି ଜାରି ତରବେକୁ. କେ ରିତି ମହାଦୁରାଦୁର ମାକୁଣ୍ଗେ ନେରିଯାଦେ

(ಕ್ರಿ. ನಾಗದ್ವಾ)

ಇನ್ನು ಸೇಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿನಿಮೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಾಫ್ಲಾಕುಬೋದ್ಯು ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲುಗೆಲು ಮತ್ತು ಖಾನಗೀ ನಂತಹ ಗಳ ಮಾರ್ಪಾಠ ನಡೆನತಕ್ಕ ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲುಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ. ಇದು ನಮಗೆ ನಂತೋಡ, ಈ ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲೆಟ್ ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲುಗಳು ಏನಿವೆ ಇಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಕಾರಾ ದವರ ಮಂಜಳರು ಮಾಡುವಾಗ ಆ ನ್ಯಾಲಿಗೆ ರಾಜ್ಯಬೋರ್ಡೆರಿ ಅನುಕೂಲ ಇಡೀಯೇ, ಆ ನ್ಯಾಲಿಗೆ ನೇಮಿನತಕ್ಕ ಉಪಾಧಾರ್ಯರು ಸರಿಯಾದ ತರಹೇತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆಯೇ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೀಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲವೂ ಇವೇಯೇ ಏನ್ನು ಪುದನ್ನೆರ್ಲಾ ನೋಡಿ ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲುಗಳನ್ನು ಮಂಜಳರು ಮಾಡುವುದು ನಂತರ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಆ ನಿಯಮಗಳನ್ನುನಾವಾ ವಾಗಿ ಖಾನಗಿ ನಂತೇಯಾರು ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಾಪಡ್ಡಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರಾಬೆಯಾರು ಆ ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲನ ಘಾನೇಡಾಮೆಂಟ್ ಕೆಲಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಆ ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲುಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧಾರ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿನತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪುಣಿ ವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಷ್ಟಾಬೆಗೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಅವರ ಅನುಮಾತ ಪಡೆದು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಉಪಾಧಾರ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕುದ್ದು ನಂತರ. ಮತ್ತು, ರೆಸಿಡೆನ್ಟಿಯಲ್ಲಾ ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ಒಳ್ಳಿಯಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸಲಪಕ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಪ್ರೀರ್ಯುಂಬಾದಸಿಟಿಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೆಚ್ಚುಮರಿ ಮತ್ತು ಮಿಷನ್ ನ್ಯಾಲುಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸನವನ್ನು 7 ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಾಷ್ಟ್ರ ಹೆಗ್ಲಿಗೆಯೇಕು. ಇದು ಹಂಡಿದ್ದಿಷ್ಟುಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚುಮರಿ 4 ವರ್ಷ, ಮಿಷನ್ ನ್ಯಾಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ 4 ವರ್ಷ, ಹೈನ್‌ನ್ಯಾಲು 3 ವರ್ಷ ಇವರಿಂದ ನ್ಯಾಲುಗಳ ರೀತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹಂಡಿದ್ದಿಷ್ಟುಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಇಂಟರ್ ಮಿಡಿಯಾಟ್ 2 ವರ್ಷ, ಬಿ.ಎ. ಬಿ.ಎಸ್.ಎಂ. 2 ವರ್ಷ ಬಿ.ಎ. ಅನರ್. ಮಾರ್ಗರು ವರ್ಷ ಆ ರೀತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹಂಡಿದ್ದಿಷ್ಟುಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಕಡಿಮೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ 18 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪುಟ್ಟು ಹಿ.ಯು.ಸಿ. ಪಾನು ಮಾಡಿದೆ ಅಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಪಕ್ಕೆ ನೇರುತ್ತದೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಚಾರ್ಚನಂಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದೂರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯ ಬೀಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚುಮರಿ, ಮಿಷನ್ ನ್ಯಾಲು ಮತ್ತು ಕಾರೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಿಂದೆ ಎಚ್ಚುಮ್ಮೆ ವರ್ಷ-ಇತ್ತೂ ಅದನ್ನೇ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕುದ್ದು ನಂತರ, ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಭಾಷೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿವುದಾದರೆ ನಾವು ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹಿಂದಿಗೆಯುವುದು ನಂತರವಲ್ಲ. ಆಗ ಒಂದು ಹೊನ ಎತ್ತನ್ನು ರೈತ ತಂದು ಅದನ್ನು ಹೊಲಪಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗ್ಗಿ ಹೊಲವನ್ನು ಉಳಿವುದಕ್ಕೆ ನೇರಿಗಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಆದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಳಿವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಉಳಿಪೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಪಬೇಕು. ಒಂದರೆ ಅಂಗಳು ಉತ್ತಮೇಲೆ ಆದು ತಾನಾಗಿಯೇ ಉಳಿವುದನ್ನು ಕಲಪತ್ತಾಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆರೆ, ಅಂತಹ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಇಲ್ಲಿನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ದೊಡ್ಡ ದೇಹದ್ದು ಜಿಲಾಜಯವನ್ನು ನಿರ್ವಾಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವು ಜಮಿನು ಮಾರ್ಗಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅವಗಳ ನಿರ್ವಾಳಿ ಮಾಡಬುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀರೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕೆಲವು ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಸಿಲವು ಸಾರ್ಪಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದಿಂದ ಒಂದು ಇಲ್ಲಿನ್ನೇ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿಯನ್ನು ನಾವು ತೆಕ್ಷಣ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ನೃಪತ್ವಿ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿಯನ್ನು ನಾವು ತೆಕ್ಷಣ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ನೃಪತ್ವಿ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿಯನ್ನು ನಾವು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಡಿ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಏನ್ನು ವಿಭಾವನ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾವು ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆ ಹಿಂದಿ ಅಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದ್ದಿಂದ ಆಗ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಹಂಡಿ ಮುಂದು ನೋಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ನಂತರ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನರ್ಸೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅ ನಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೊಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹಂಡಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಏನಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

Sri P. F. D'MELLOW (Nominated).—Mr. Chairman, Sir, when a few months ago, we were supplied with copies of the summary of recommendations of the Report of the Education Commission, we were naturally led to suppose that this was the prelude to an opportunity to debate this important and valuable document. But, Sir, today we are led to fear that Government has come to so misread the present quietus following on the student unrest, that it believes it may safely implement its own decisions without any reference to the legislature—I hope that I am mistaken in entertaining such feelings, and that we would be afforded an opportunity to discuss this Kothari Commission report.

Sir, I should like to take a hurried glance at one or two of the more important recommendations, especially on the subject of "language media" and the "three language formula", which is so much in the news today. The Kothari Commission as well as the Vice-Chancellors conference of September 1967 are agreed that while it is necessary to start about with the development of regional languages to permit their use as media of education in due course, these expert bodies have also emphasized the need for sufficient development before the introduction of media of instruction, the sole criterion being that educational standards are raised by such switch-over from English. When dealing with the question of medium at the level of higher education and research, both bodies are agreed that only English can serve as the link for academic and intellectual communication. Much the same view was reported, a little earlier by the Sampurnanand Emotional Integration Committee, which said that in every University where the regional language came to be the medium of instruction, it was necessary to retain English as the associate medium, because, "this will make it possible to pool national talent, promote emotional integration by reserving the mobility of students and professors, and maintain standards not only in teaching but attainment". A point of special interest and worthy of note is that no responsible person, however attached to whatever his mother-tongue, has even suggested any possible conflict between our regional languages and English by such association. On the other hand, all are agreed that our regional languages must grow and become enriched by interplay with English.

Sir, I shall now turn to the "Three Language Formula". This is a subject which provokes several differing views and even interpretations, and many eminent educationists appear to have come to the view that it is educationally unsound to compel students to qualify in more than two languages, but allowing full freedom for those so inclined to opt for the third. What is now important is to recognise that the Hindutātes which were at no time serious about the three language formulae are hardly likely now to agree to forfeiting the advantage that have gained from the Resolution of Parliament which permits them the fullest

(SRI P. F. D'MELLOW)

opportunity with just the one language, Hindi. But, Sir, let us not dwell too long in areas of disagreement but rather turn to those where agreement already exists. Here we find two main channels towards which I feel we should bend our energies. The development of the main regional language, Kannada, by affording it every opportunity to assimilate what a modern and highly developed language like English has to offer it to take its place in the world of today and tomorrow. Here, I should like to digress a little to tell the House of a very interesting proposition put forward by Mr. A. E. T. Barrow, one of the better informed and experienced educationists in Parliament today. As Mr. Barrow explains his thesis must be understood as purely a pedagogic and not a political concept, aimed at evolving an effective form of functional bilingualism, which while helping the student acquire a greater mastery over English, will at the same time help the regional languages to gain enrichment and momentum by interaction with English. By such means the regional languages will absorb new technical and scientific terms, for common usage, instead of the present attempt to try and introduce all sorts of sanskritised words which few can remember or pronounce.

Sir, let me turn again to the question of the language medium especially in colleges. I believe that it will be most dangerous for political leaders to pretend indifference to the feelings of the students where some 90 per cent who participated in the polls conducted by the Bangalore University and the Academy of General Education, Manipal have expressed their firm preference for English. They did so after consultation with their parents and guardians, only because of the increased opportunities for modern knowledge and maximum opening for employment and service to the country that English offers. The role of the parent in the matter of education must not be brushed aside as some political leaders are inclined to do. Their rights are enshrined in the Universal Declaration of Human Rights, which at article 26(3) states, "Parents have the prior right to choose the kind of education that should be given to their children", and our Supreme Court has upheld this when it ruled that "the child is not the creature of the State, and those who have nurtured him and direct his destiny have the right coupled with the duty to prepare him for his obligations in life". It is necessary that we should remind ourselves of this.

Sir, if today there are certain types of English medium schools that are very popular, it is only because of the high standard of education and discipline that is maintained there. All sections of the people including the economically weak are acquainted with English and desire to provide their children with the opportunities that education through this medium offers. It behoves Government to bring the same breadth of vision and understanding in formulating its educational policies as it has so courageously done in affording the fullest encouragement to

private enterprise in the development of business and industry in the State. Government must rid itself of the allergy that it has exhibited in recent years towards English medium schools. If, as is possible, Government find it difficult to increase English medium sections in its own schools, it must lend every encouragement to private enterprise to establish more such schools.

Sir, I shall now turn to the Anglo-Indian School system, which I have endeavoured to explain year after year, so as to remove whatever misunderstanding that may still remain. I have said this before and do so again, that the Anglo-Indian School system is in no manner communal, nor does it aim at anything but close integration as between the different communities. In fact, I claim that this system offers the best means of producing truly All India Citizens for the future. Anglo-Indian Schools exist because of the right conferred by the Constitution, and in interpreting these rights, the Supreme Court has held that recognition by Government is the natural corollary to the fundamental right enjoyed by my Community to establish and administer English medium schools, which may choose the examination to which they desire to affiliate. These schools provide a highly scientific and modern system of education, based on techniques evolved in consultation with some of the most advanced centres of education in the world. These schools in our State prepare students for the examinations conducted by the Council for the Indian School Certificate Examination, and as a Member of this Council, I am naturally anxious to provide the fullest information concerning the high standards of excellence attained by students taking these examinations, so that more will come to avail of the opportunities that these schools offer. Sir, it is a mistake for anyone to suppose that this Council is anything but a purely Indian Body, or that the system of education it prescribes is any but Indian oriented. The Council for the Indian School Certificate Examination is associated with the world renowned Examinations Syndicate of the University of Cambridge, United Kingdom, which has been conducting examinations in this country for over fifty years previous to our attaining Independence. The only thing that has changed is that syllabus now prescribed by the Council in consultation with the university of Cambridge has been evolved after careful study and research to attune it to the changed conditions following Independence.

The Indian School Certificate Examination is rated as equivalent to the General Certificate of Education of the United Kingdom and as such assists those wishing to proceed for higher studies abroad, while those intending to pursue their further studies in India may do so, as the Certificate granted is accepted as the equivalent of their P.U.Cs by all Indian Universities.

Sir, in the light of these facts, it surprises one to find at times the Department exhibiting anything but the friendliest feelings towards the Anglo-Indian School system.

(SRI P. F. D'MELLO)

It is difficult to understand this, unless one explains this attitude as a natural hangover from the old days when these schools provided what was then termed The Mysore European Schools syllabus. But that is no longer true because the Inspecting Officers from the Department continue to report highly on the standards and attainments of these Schools.

Perhaps, one must look for an explanation of the attitude of officers of the Department in some of the criticisms levelled against them at the Conference of representatives of the managements of recognised and aided educational institutions in the State held earlier this year, where charges of excessive interference, suspicion and bossism were hurled at the department.

Sir, such complaints are only possible when there is no regular dialogue between the Department and the private school, whatever the system or pattern of education provided.

It is to overcome such a possibility and to help to remove whatever suspicion that may lurk in the department, that the Council for the Indian School Certificate Examination has recently extended an invitation to Government to nominate a representative from the Department on its Governing Body.

I request Government to accept this invitation, for it will provide for careful consideration by the Council of all State Government policies and programmes, and so dissipate whatever suspicion and or apprehension that may exist that competitive co-existence between the different patterns of education in the State should not be encouraged.

Sir, the private school system has been serving the State for over one hundred and fifty years and it may be legitimately proud of its contribution and look to greater encouragement and support from Government.

What is now required is machinery which will ensure regular and continuous dialogue between the department and the private sector, more especially in the exchange of information and experience in the matter of curricula and teaching techniques, especially where patterns are dissimilar. There must be a stop to this seeming distrust of each other and more attention given to enlarging the fields for closer co-operation.

Sir, before concluding I must once again request the Government to examine how it can help the Teachers in Anglo-Indian schools, who were members of the old-time Teacher Provident Fund but who are held ineligible for participation in the Triple Benefit Scheme which has replaced the old scheme. To my mind, there is something particularly sadistic in the rules which on the one hand deny the Teacher in the Anglo-Indian Schools participation in the Triple Benefit Scheme, refuses him the Government contribution to his Provident fund after a

particular date and finally refuses him the facility to withdraw the amount to his credit in the old Provident Fund since frozen. It speaks volumes for the discipline of these teachers in Anglo-Indian schools that they have been content with such representations as are possible, rather than resort to what is today the more popular and efficacious method of drawing attention to their grievances. But it could not be otherwise, where the staff of the Anglo-Indian school is concerned, for they are those who Mould that high standard of discipline among the students of these schools. Mr. Chairman Sir, I thank you and support the Demand before the House.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ (ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ್).—ಮಾವ್ಯಾ ಸಫೂತಕಿಯವರೇ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ನಾನು ಈನ್‌ಮೋದನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಲಪ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಿಯನುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣರಾಗಿ ನಾವು ಹೇರಿಸಿದ ಹಳವನ್ನು ಖಚಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊದೆ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ನಲ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಮೇಲೆ ಹಳವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಒದಗಿಸಲೇರ್ಕೊಂಡಂತಹು. ಅದರೆ ನಮ್ಮೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು? ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಾತಿಕತದ ಸಾಧನೆ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಿರಾಫಣ ಕಾರ್ಯ ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಾತ್ರ ಯಾವ ತರದಲ್ಲಿ ವಹನುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಹಳ ಕುಶಲಪರಿಂದ ನಾವು ಸಿರಿಕ್ಕುವಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಹಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಏನು ಘೋಸಣಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಹನೆಂದರೆ, ಈಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇವಲ ಕಾರಕೂನರನ್ನು ತಯಾರಿ ಮಾಡುವಂತಹು. ಈಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪದ್ಧತಿ ದೇಶದಿಂದ ಹೋಗುರೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಅದರೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಕೊಡುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಅದೇ ದಾಖಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ.. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಣತ್ತದೆ ಏನು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಕಬ್ಬು ಬದರಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಂದು, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾ ಕರ್ಮಿಗಳನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಅವುಗಳ ರಿಝೋರ್ಮ್‌ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ರಿಷ್ಟೇಜ್‌ ಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತರಲು ನಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೂಲಾರಿ ಅಯೋಜನಾದವರ ಸಲಕರ್ಯನ್ನು ಕಲಪುಣಿಗೆ ಡಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಡು. ಸಾಧ್ಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಮಂಟಪಗಳನ್ನು ಡಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು, ತರಲು ಏನು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮೆ ರಾಜ್ಯವು ಕೆಂದಿ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಮಾರ್ಧರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದರ್ಭಾಗಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಹೈಸ್‌ಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದರ್ಭಾಗಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಂದಿ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಕಾರಾರ್ಕವಾದ ಬದರಾವಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದತ್ತಕ್ಕಾರ್ಡು, 1956-67 ನೇರ ವರ್ಷದ ಮಂಟಪಗೆ ಹೇಳುವ ದಾದರೆ, ಚಾಧ್ಯಲ್ಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ 10 ರಷ್ಟು ಬೆಂಬೆದೆ ಹೈಸ್‌ಸ್ಕೂಲು ಶಿಕ್ಷಣ ನಾಲ್ಕುರಷ್ಟು ಬೆಂಬೆದೆ. ಇದು ಸಾಂಘಾನ್ಯವಾದ ಮಾತ್ರ. ಅದರೆ ನಾವು ಅದರ ಕ್ರಾಲಿಟಿಯನ್ನು ಸೋಂಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರ್ಬಾಳಾ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸ್ಕೂಲಿಕ್ಕಾರ್ತಿಯಾದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿದೆ ಅವರಿಕ್ಕಣ ಯಾವರೀತಿ ನಾಗಿದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ, ನ ಯಾವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತನ್ನು ಬೆಂಬೆಯಾತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನ್ನು? ಹೇಗೆ ಬೆಂಬೆ ಬಿಷಪ್‌ರೆ ನಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಾತಿಕ ಸ್ವಲ್ಪಲ್ಲಿ ನಾಧ್ಯಾದೆಯೋ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿನ್ಮು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದಿದರೆ ರಂಪ್ತಿ ನಿರ್ವಾಫಣಿ: ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಾತ್ರ ಯಾವಣಿಯಾಗಬಹುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲಿರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತಹ ಕಾಲ ನನ್ನ ತಪಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಂಟಪ ಕಾವಾಡಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿರೂ ಪ್ರಯೋತ್ಸವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕುರು ಶಿಕ್ಷಣ ಹಿಡಿದು ಮಾಡುವಿಕ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಲ್ಯೂ ಶಿಕ್ಷಣ, ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರಾಧಿಕುರು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯ ಗುಣಮಂಟಪಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿರು. ಇವತ್ತು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಒತ್ತಾಯಿ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 6 ವರ್ಷದಿಂದ 10 ವರ್ಷದ ವರ್ಷಿನ ಮಹಕ್ಕಿ ಇದ್ದಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ತ್ರಿಧಾರ್ಡ, ಮತ್ತು 100ಕ್ಕೆ 90-92 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿರ್ಹೇಳಿಕು,

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ)

ಒತ್ತುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಸ್ತೇಯೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭಾರನ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದರಿಂದರೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ, ಸರಾಜಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮಾಟ್ಟೆ ಬೇಕೆಂದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣಕಾವುಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಬಿಲನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾರೀಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪದ್ಧತಿಯುಬಗೆ ನ್ಯಾಲ್ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೂರಿ ಹಂಡುಗಳು ತುಂಬಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ, ಒಂದು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 45 ಅಥವಾ 50 ಜನ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬಿರೇ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಬ್ಬಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಹೇಗೆ ಖ್ಯಾಪು ಕರೆಗೊ ಗಮನ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಟ್ಟಿರುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾರೀಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಜವಾಬುಂಬಾರಿ ಬಹಳ ಹೇಳಿಸಿದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬುರುವ ಮಕ್ಕಳ ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದು ಅವರಚಿತ್ತ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅವರನ್ನು ಸುಮಾರು ಹುಡುಕುವುದು ಕರಿಣವಾದ ಕಲನ. ಶಿಕ್ಷಣಕೇಂದುವಾದು ಬಹಳ ಕಾರಣಗೆತ್ತದೆ. ಹೈಕ್ಕಳಿಲು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚಾರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ವಿಧಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಜವಾಬುಂಬಾರಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾರೀಗಳಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ 40-45 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಬ್ಬಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪ್ರೋಮೆರಿ ಶಾರೀಗಳಲ್ಲಿ 10-15 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಾಕು. ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಂಟಪವನ್ನು ಕಾಯು ಕೊಂಡು ಬರಲಿಕೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಇಡಕೆ ಹಣದ ಅಭಾವದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿರುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಿಂದಿನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವಾಯವು. ಇವೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಂಟಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೆಳಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಆದುದರಿಂದ ಬಬ್ಬಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರೆ ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿ ಹುಡುಗನ ಕಡೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾರೀಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿ ಹುಡಗನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬುಂಬಾರಿಯಂದ ಕಲನ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಯಂತ್ರಾಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾರೀಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೆರಕತೆ ಇದೆ, ಕಟ್ಟಡಗಳ ಕೆರಕತೆ ಇದೆ ಹಾಗೂ ನಾನಾತರಹದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇವೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಬೀಳ್ಮುವುದಿಲ್ಲ ಸರಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಖ್ಯಾಪು ಕಿರುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಾಳಿನಿಲ್ಲರುವ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ವಾಸ ಮಾಡಲು ನರಯಾದ ಒಂದು ಮನೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ನರಯಾದ ಸಂಭಾವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಷ್ಟಿಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ಪೋಲೆನು ಇಲ್ಲಾಬೇ ಯಾಳಿಲ್ಲಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೇ ಆಗಲ್ಲಿ ಇತರ ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೇ ಆಗಲ್ಲಿ ರೋ ಇನ್‌ಕೆಂ ಗ್ರಂಥ ಹಾಸಿಂಗ್, ಮಿದರ್ ಇನ್‌ಕೆಂ ಗ್ರಂಥ ಹಾಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಹಾಸಿಂಗ್ ಹೋಡಿನವರು ಬೇಕೆಂದು ಕಾಡ ದ ಮ್ಯಾ ಮನೆಗೆ ಇನ್ ಇನ್ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಕರಿಗಿ ಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಾಯಾದರೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ವಿನ್ಯಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗಾದರೂ ಸರಕಾರ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ವಸತಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಬತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಗೆ ಗಾಡಿಸಿಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಂದು ನರಯಾದ ಮನೆಯು ನೌಕರುವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರೆ ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಂಟಪವನ್ನು ಕಾಯು ಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರಾಪತೆ ತರಬುದ್ದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಒಂದು ರೀತಿ, ಮುಂಬಿಯಿಂದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ರೀತಿ, ಮೆನ್ನಿಸರಿನಲ್ಲರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ರೀತಿ ಮತ್ತು ಮದಾನು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಂವಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಾರಾದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಜಾರಿಯಲ್ಲವೇ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರತಿಶ್ರುತಿಗಳಾಗಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿಸುವುದು ಇವನ್ನೇ ರೂ ಸಮನ್ಯಯ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಶ್ರುತಿ ಬಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಡೆಯೊಂದೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿ ಮುಂಬಿಯು ಕಣಾರಿಕದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಕೂಲುಳಿದುಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಳಲು ಬಿಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ 1953 ರಲ್ಲಿ ನೂತ್ರಿಸಿದ್ದುರ್ವ ಮೆಂಬಿರಾಗಿ ಬಂದಿರು ಇನ್ನೂ 15 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೇ

శుభదివ్యారే. క్రూలపంగొ కూడ అల్లె జన్మ ముందు వరియలు ఇష్టప్పిడే బహుకష్టపదుత్తిద్వారే. ఇదర ఒ గే సరియాద ఏ చూర చూడి కోన మేంబరలు బిరువంతే చూడబేకు. అదన్ను బిట్టు ఇదే తరనాగి దుండు వరిదర చాక్షా విద్యాభ్యాస చేసాగి నడ్చేయి వ కదే యారూ లక్ష్మీ విషింపంతాగి చేస్తిఎంచుగా విషింప జవాబారి సరియాగి సివఫకసదే ఇఱవుదింద తాలేగా పరిస్తుతి కే షి వే. ఇదన్నే రాల్ల సారిపడితలు అనుకూలవాగుచంత సమగ్రవాద ఒ 10 దు కాయుదేయన్న సరకార బేగ నే చాడబేందు మంత్రిగాల్లి కేళిఉంచుత్తేనే. స్వాలు చోణుఁగఁగఁ తాలేగాలు ఇరువటియే నమ్మి కడెగిల్లిపి.పి. స్వాలుగాలూ నాకమ్మ ఇచ్చే. అదరే సరకార పి.పి. స్వాలుగాగాగి కొదువ గార్యంగఁగఁన్న సరియాగి ఇదు వరిగూ కొదువుదకే అగలిల్ల. తాలేగాలేగి కొదువ గార్యంగఁన్న కొదెఁ కోదెర అపు కేగే తానే చేసాగి నడేయబేకు ఎన్నిపుదర కడెగే యారూ విచారచాదిల్ల. మంలు నాల్పు విషింప గిలింద ఇల్లి గార్యంగఁ బుదిల్ల. ఇల్లగే గార్యంగఁ కొదెఁ కోదెర ఇల్లరు వచాస్పరుగా కిల్చేను ఎన్నిపుదన్న సరకారదచరు లోకైన చూడ బేకు. సరకారద నౌకరియుల్లరు వపంగి ఒందన్న తారీఖిగే సరియాగి అవర ఝగార బారదే కోదరే అవరిగే ఎష్టు తథమిక ఆగిత్తదేయే కాగే నాకార కొదువ గార్యంగఁన్న పి.పి. స్వాలుగాగి నాయి నాకాలదల్ల కొదుఁ కోదర అపు కేగే తావే ముందు వియిలు నాధ్య ఎన్నిపుదర కడెగే గమన కొదబేకు. ఊరాదరూ చూన్న చుంక్రిగాలు ఇదన్న లక్ష్మీకి తేగదుకొండు పి.పి. స్వాలుగాగి నాయి వాగి కొదువ గార్యంగఁగఁన్న ఆవరిగే నాకాలవల్ల కొదబేకు, ఇల్లదే ఇద్దర ఇదర ఆడితచన్నెరాలు సంపూర్ణవాగి సరకారదచరే విషింపికొళ్చేకు ఎందు నాను ఈ సంచభఫదల్ల కేళి ఉంచుత్తేనే.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೂಲು ಬೋಡುಗಳ ಶಾರೀಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರ ನಲ್ಲಿವಾಗಿ ಅಡಳಿತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು A.O. ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ನೂಪರ್ ಇನ್ನೊಮೆಕ್ ರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ನರಿಯಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಮೆಕ್ ದಾಗಳು ಅಲ್ಲಿರುವ ಶಾರೀಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿನೊಮೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು A.O.ಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ಅಡಕೆ ಯಾವ ಗಮನ ಇನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಿಕ್ಕರು ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದರ ಕಡೆಗೇ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. A.O.ನ ಅಧಿಕಾರ ಕೇವಲ ನುಮ್ಮನೆ ಬರ್ದೀ ವರ್ಗಾವರ್ಗಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಿರುವುದು ಆಗಿದೆ. ಶಾರೀಗಳ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಡ್ಯಾಯರ್ ಕಂಟ್ಲೋಲ್ ಇಲ್ಲ. ಅದುದಿರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನಲಕೆ ಪಾಡುವುದು ಇಲ್ಲಿರುವ A.O. ಎನ್ನುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಮೆಕ್ ಪರ ಕಡೆಗೆ ಕೊಡುವುದು ಬಳಿತು. ತಿಕ್ಕಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ಏಲಿವೆನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಹೈಯರು ಸಕೆಂದರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ವರ್ಗಗೂ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ನಮ್ಮು ಸ್ಥೇತರುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಸರಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನೋ. ಎನ್ನೋ. ಎಲ್ಲಾ ಪಾಸು ಮಾಡುವವರ ನಂಬೆ ಕಾಗೂ ಹೈಕ್ವೆಚ್‌ಟ್ರೀ ಸೂಕ್ತ ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನೋ. ಎನ್ನೋ. ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಯಾಲ್‌ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪಾಸು ಪಾಡುವವರ ನಂಬೆ ಇವು ಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಿರ್ಕವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ್ವಾರಾವ ಎಲ್ಲ ಸರಕಾರದ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಕಾಗೂ ಹೈಕ್ವೆಚ್‌ಟ್ರೀ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಅಂತ ಸಂಭೇದಣಿನ್ನು ನರಿಯಾಗಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನೇರ್ದುವುದಾದರೆ ಹೈಕ್ವೆಚ್‌ಟ್ರೀ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನೋ. ಎನ್ನೋ. ಎಲ್ಲಾ ಪಾರಾಗಾಗಿ ನಂಬೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಕಂಡುಬಿರುತ್ತದೆ. ಹೈಕ್ವೆಚ್‌ಟ್ರೀ ಸೂಕ್ತ ಲುಗಳೇ ಬಳಿ ಚೆನಾಗ್ಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೇ ಬಂದಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲಿರುಗೂ ಚೆನಾಗ್ಗಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತ್ರಾತ್ಮ ಕೇವಲ ಹೈಕ್ವೆಚ್‌ಟ್ರೀ ಸೂಕ್ತ ಲುಗಳು ನರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಪಾಡುತ್ತಿವೆ ಸರಕಾರದ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನಾಗ್ಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಾವಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅವಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ನರಿಯಾಗಿ ವಿಕಾರಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ತೀರ್ಥೀಕರಿಸಿತ್ತಾನ್ನಿಸಿದ್ದರು ಚೆನಾಗ್ಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎದ್ದಾರ್ಥಿಸ್ತಾನ್ ಹೈಕ್ವೆಚ್‌ಟ್ರೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅರಕ್ತ ಸದಿಯಾದ ಕಾಯದೆಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಬೇಗನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ: ಗುಡ್ಡಿ)

ಮತ್ತು ಸರಕಾರ ಇಂದ್ರ ಮೇಂಟೆನನ್ಸ್ ಗಾರ್ಂಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ಕಲ್ಪ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಂಟೆನನ್ಸ್ ಗಾರ್ಂಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೇಳಿರುವುದು ಇದುವರಗೂ ಮಾತ್ರಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಪ ಕಡೆ ಹಾಸ್ತಾಂಗಳಾಗಾಗಿ ಗಾರ್ಂಟಿಗಳನ್ನು 30 ನೇ ತಾರೀಖು ಕಲ್ನಿದಾಡಿರು. 31 ನೇ ತಾರೀಖು ರಜಿಬಂತು ಇದರಿಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹೈಕೋರ್ಟುಗಳಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಳಾಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು 20-21 ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಾಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿನ ತಾರೀಖು ಇಲ್ಲಿಂದ ಗಾರ್ಂಟಿ ಕಳಿಸಿದರೆ ಇರಿಂದ ಹೇಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣವು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದಾರೆ. ನಾವು ಕೊಡು ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿರು ಬಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ಮಾನ್ಯಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಂಟಿಗಳ ಹಂಚುವಿಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸಲಹಗೇಳಿನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರೇ ಬಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಕಡೆ ಸರಕಾರ ಇನ್‌ನ್‌ಲ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರ್ಲು. ಅಗರಾದರೂ ಈ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕಡೆಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಗಮನ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಗಾರ್ಂಟಿಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಂದಿದ್ದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರ ನಾಯಿವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಮೇಂಟೆನನ್ಸ್ ಗಾರ್ಂಟಿ ನಿರ್ದಾರಿಸಿದ ಕೊಡುತ್ತಿರ್ಲಿ. ಅಗರಾದರೂ ಈ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕಡೆಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಗಮನ ಕೊಳ್ಳಿಂದಿಂದ ಇರಿಂದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರೈಮೇರಿ ಹೈಕೋರ್ಟು ಇರುವ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ದೇಹ ಕಷ್ಟದ ಹೊಂದಿರುವವರಿಗೆ ಬಾಧಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು ದನ್ನು ಇತ್ತೀಂಗೆ ಬಾಡಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಅವರಾನಾಲ್ಲಿ ತಂದು ಬ್ಲಾಂಗ್ ಕಷ್ಟದಾಡಿರೆ. ರೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದರ ಬಿಂದು ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾರಿ ಮಾನ್ಯದಿನ ಕೊಗೆಂದು ಹೊಗಬೇಕು ಎಂದು ಇಂತು ಹೇಳಿ ನಾಗಿನಿತ್ತೇನೆ.

5.00 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಏ. ನಾಡಗೌಡ (ಮುಂಧೋಽ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂದಿನಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅಂತರಿ: ವಿರೋಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗವು ಎಪ್ಪು ಪವಿತ್ರವಾದಾದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೊಂಡಿ ಬೆಂದ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಬೆಂದ್ರೆಯೇ ಮುಲ್ಲು ಎಂದು ಸರ್ವಜ್ಞ ಕೆಲ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾರಾ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಿಡಿಸಿದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಸುಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತ್ವರಿತ ತಾರಾ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಿಡಿಸಿದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಯಲು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡುರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಾಗೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ದೊಷಾರ್ಥಿಯೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೊರ್ತಾಗಿ ಕಷ್ಟದಾಡಿರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉಷ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೇಳಿದಾದೆ ಫಿರಾ ಸರಪರ ಕನ್ವೆಷನ್ ಸಿಯುನ್: ಹನು ಹೇಳಿದಾದೆ ನೆಂದರೆ “what I want to be called is this: Insatiable student and unweary teacher.” ನಾನು ತೃಪ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಕಲಯುವಂತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಬೇಕು, ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ ಕಲಸುವಂಥ ಗುರು ಅಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾದ ಫಿರಾ ಸಹರಿ ಕನ್ವೆಷನ್ ಸ್ಯಾಲ್ಸಿಯುನ್: ಹೇಳಿದಾದೆನೆ. ತರುಣರೂ ಉತ್ತಮಾಹಿಗಳು ಆಗಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮನ ಕೊಡಲಿ. ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದ ದುಃಖಮಂತಿ ಗಳು ಏಸೋಫ್ ಬಿಂದುವಾದಜೆ ಮಾಡಿ, ತಮಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನು ಸದೆಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆಗುವಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿತ ಅಭಿವಾದಿಸಿದೆ. ಎಂಬ ಕಾರಣದ ಮೂಲಕ ಬಾಲಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಹಂಚುವಾಗ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮಗೆ ಒಕ್ಕುಲತನ ಬಾಲ ಬೇಡ ಎಂದು ಸ್ವಾಧಾರಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅನೇಕ ಇರುವಾಗ, ಪೂರ್ಣವಾಗ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಂತ್ರೀಗ್ರಹಿತಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ದಕ್ಷತೆ ವಹಿನಿಬೇಕಾದುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಸದೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೇರಳಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ದೊಷಾರ್ಥಿಯೆಂದು ಕಷ್ಟದಾಡಿರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಗಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಅಗ್ರಾಹಿದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಾಲಿಂದ ಹೇಳುವ ದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಗತಿ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಕಂಡು

ಬರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ನಣ್ಣ ರಬ್ಬಿರ ಬೆಲುನ ತಂದು, ಬೆಲುನನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಉಬಿಕೆಣ್ಣುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಗತಿ ಬರದು ಅಗಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಣಕೊಡುವುದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ ಅಡಳಿತಕ್ಕಾಲಿಗೆ ಈಗ್ಯಾತ್ಮೆ ಕಡೆಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಕಾರಕುಮಾದ ಸ್ವಾನದಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳು ಕೇವಲ ವಿಹಾರ ಮಂತ್ರಗಳಾಗಿ ಮೇರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಗಮನ ದ್ವಾರಾ ಕೊಳ್ಳಲಿ. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಉತ್ತರ ಕನಾಷಿಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಿಂದು ಜೀಲ್ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವಾಲ್ಪ ದೇಹಿದ್ವಾರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಯೋಗ್ಯರಾದ ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಹೇಳಬಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥವಾಗಿಗೆ ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಗಳು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರು ಇದೆಯೇ? ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಗಳು ವಿಜಾಪುರ ಜೀಲ್ ಯಾ ಸ್ವಾಲ್ಪ ಚೀರ್ಪಿ ಚೀರ್ಪಿಮಾರ್ಪಾಗಿ ಹದಿನೆಂಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮಂತ್ರವದಿಖಿನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ, ಅವರು ಸ್ವಾಲ್ಪ ಚೀರ್ಪಿ ಚೀರ್ಪಿಮಾನ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವದು ಮಂಜೂರು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಗಳು ವಿಜಾಪುರ ಜೀಲ್ ಯಾನ್ನು ದತ್ತಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಕಡೆ ಪ್ರವಾನ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಗಳು ವಿಜಾಪುರ ಜೀಲ್ ಗಮನ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಂತ್ರಗಳಾದ ಹೇಳಿ ಅವರ ರಾಜೀನಾಮೆ ಮಂಜೂರು ಆದುದು ಹೇಳಿದ ಅಂಗಳಲ್ಲ. ಇಂದು ಸ್ವಾಲ್ಪ ಚೀರ್ಪಿ ಚೀರ್ಪಿಮಾನ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರೇಪರಾಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ವಾಗ ಚೇತಿಕಾರಿತ್ವ. ಹಾಗೆ ಪ್ರಕಟಬಾದದ್ವೀ ಇರುವುದು ಕಡಿತದ ದೋಪ ಎಂದು ನಾನು ಇಳಿಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಗಲೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೋಂದಿಗೆಯೇನೆ. ಇಗಲೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೋಂದಿಗೆಯೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಡೆ. ಸಿದ್ದಪೀಠಪ್ರ.—ಆ ಜೀಲ್ ಯಾ ಪ್ರೋಫೆಸ್‌ಪ್ರೋಲೆಂಡ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಡ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ತಂಕರಗೌಡ.—ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ನಾಡಗೌಡ.—ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೇಂದು ರೀತಿಯಂದ ನೇರಿದಿರೆ ವಿಜಾಪುರ ಜೀಲ್ ಯಾ ಸ್ವಾಲ್ಪ ಚೀರ್ಪಿ ಅಡಳಿತ ಚೆನಾಗಿಲ್ಲಿ ಅಡ್ಟಿಸ್ತುತ್ತಿಷ್ಟಿವೆ ಅಭಿಸರಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಜ ಗುಳಿತನ ಬಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ—ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಲಂಜ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಸರು ತಿಳಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಕುದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಡೆಯ್ದು ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಗಳು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬೇಕಾದ ನರಾವಿಷಿ ತೆಪ್ಪುಂಟಿ ಎಬ್ಬುಕ್ಕೆಂಬೆನ್ ಇನ್ ಸ್ವೀಕೃತಿ ಬೇರೆ ಖಾರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅದೇ ಖಾರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕಾಗಿ ಒಂದು ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಲಂಜ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ 30 ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿವರಿಗೆ ಲಂಜ ಬಸರ್ಕಾರಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಗಳು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಬೇದಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ತಾರಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗಿವೆ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ನೈಸ್ಪಾತಿಕ ಮಾರಿಗಾಗಿದೆ. ಅವರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೊಣ್ಣು ಹಾಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೇಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅದರ್ಥ ಬಿಂಬಿಸಿ ನಡೆಸಿ ಗ್ರಾಮದ ಜನರಿಗೆ ಪಾರದಿರು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಅನುಕರಣೀಯಾರಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಕೆಟನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಗೆ ಕಳಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾಡಿರ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ ಹಲ್ಲಿನ ಬಾಕ್ಯಾಗಿ ವಾಸುತ್ತಿದ್ದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿರು ರಾಜಕಾರ್ಯವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾನ್ಯ ಪಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಉನ್ನಾಗಿ ಲೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಉದ್ದರಿಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಉತ್ತರಿಸಿದ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಅವರೆ ಕೈ ಒಡ್ಡಿ ವ ಸ್ವಿತ್ಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಮಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೈ ಒಡ್ಡಿ ವ ಹಾಗೆ ಅಗಿದೆ ಎಂದು ಅಂದರೆ ಸರಕಾರ ಮಾಡಿಸಿರ್ವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ನಿಷ್ಪಾತ್ತಿದೆ. ಅದುದಿರಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ದ್ವಾರಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯೋಗ್ಯಕ ಜೀವನದ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಯೋಗ್ಯರಾದವರನ್ನು ನೇಮುಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಯೋಗ್ಯರಾದವರನ್ನು ನೇಮುಕ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ತಂದು ಬುನಾವಜೀಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲಸ ಯಾರು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಫಿ. ನಾಡಗೌಡ)

ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಹೇಳಿಗೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಕ್ಷಾಸ್‌ವಾಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಡಿಕ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳಿರು.

ಉರ ಎಲ್ಲಿಯರು ಸಂಪು ಪ್ರಕಾರಿಂದಾಗ ಅದನು ಪತ್ತಿಕೆಗಳಲ್ಲ ನೋಡಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ರಾಜ ನ್ಯಾಯಕ್ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಹಾರು ಅಜಿವೊವನ್ ವೇಳೆಣಿ ತಂದರು. ಅದಕ್ಕಿ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬುದು ಖಲ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಕಾರಿನೋ ಸಂಪು ಹೊಂದಬೇಕೆನ್ನು ಏಬಿನ್ನಿದರು, ಅವರೆ ಅವಕ್ಕಿ ಉರ ಜರರ ಹಕ್ಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿಕ್ಕೆ ಸಂಪು ಮುಕ್ತಾಯಾಖಾಯುತ್ತಾ ಏನು ಚಂಧ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರೆಲ್ಲಿಯವರಿದ್ದಾರೆ ಏನ್ನು ವುದನ್ನು ನಾಡಿ ಮೇಂಟ್ರಿಗಳು ಕೂಲಂಕಂಪವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡು ದಂಥ ಕಣಿಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅರ್ಥರಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೂಗ್ಗು ಹೈಕ್ಕಿಂಬೆ ಅನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರು.

ಅಂತೋಂಗ್ರಾದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಟ್ಟ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದವರ ಕೆಲಸವೇನ್ನು ಎಂದರೆ, ನಾವು ಅಗ್ಗ ಇಡ್ಲಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಚಂಪಾಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿಬಂದು, ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾತರಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಯಾತ್ರೆಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನು ವಂಥ ಹಾತನ್ನು ಮರಿಯಬೇಕು ಎಷ್ಟೂ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಧು ಅರಕ್ಕೆವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅನೇಕ ವರ್ಚನೆಗಳಿಂದ ಅನುಭವ ಪಡೆದವರಾದ ಹಿ. ಐ. ಐ. ಜಾಯಂತ್ರಿ ಡಿ. ಪಿ. ಬಿ. ಅಗಲ್ಲಿ, ಅವಧಾ ಪಾರ್ಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಂಗಿಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯರ ಸದಸ್ಯುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯರ ಸದಸ್ಯುವಾಗಿ ಇರುವಂಥ ದೈರ್ಕೆರ್ಪುಗಳನ್ನಾಗಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವರಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಾಬು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಹೊದಲು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ವಿಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಹೊಳೆವಿದೆ ಏನು ವಂಥದನ್ನು ಕೂಲಂಕಂಪವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಿಳ್ಳಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಮಾಡಬೇಕು ಏನು ವಂಥ ಹಾತನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬುದ್ದುನ್ನತ್ತಿನೆ.

ಬಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಏನ್ನು ವಂಥ ಮಾತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಉಂಟಾಯಾ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು. ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಇಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಿ ಖಲ್ತಿತಾಂಶಗು ಸರಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಬಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಖಲ್ತಿತಾಂಶ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿರುತದೆ, ರಿನಲ್ರ್ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಾಗೆನ್ನು ಏನು ನ್ಯಾಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕಂಡಕರ್ತ್ರೆ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಸದಸ್ಯುವರನ್ನು, ಪರಿಣ್ಯಾಸ ಸದಸ್ಯುವರನ್ನು ಬಿರುತಾಗಿ ಪಕ್ಷ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಡಿದೆಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಾದವರು ಸ್ವತಃ ಹೇಳಿ ಖಲ್ತಿರಗಳನ್ನು ಬರೆಸುತ್ತ ಇದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತ: ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಮೂಲಗಳಾದ ಬಾಯಿಂದಲೂ ಹೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪತ್ತೆಯಿಂತೆ ಅಯಾಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ಹೇಳಿಪ್ಪಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಳಾದಜ್ಞರು ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಂತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೆ ಇದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಭಾ ರಜೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಾರ್ಯೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯರ ಸದಸ್ಯುವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಂದರೆ, ಅನ್ನಿನ ಶಿಕ್ಷಕಂಗೆ, ಪ್ರೌಢರು ಗಳಿಗೆ, ಲೆಕ್ಕಾರುಗಳಿಗೆ ಹೂಡಿಸಿದೆ ಕಿರಿದೆ ನಾವರು ಏನೋಂದು ನಿಖಾರಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ್ಗೆ ಹಾಗೆ ಅವರ ವೇತನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಎತ್ತುವಿರುತ್ತಿರುವ ಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತೋಂಬ ತಾಂಡವಾದುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ವಾಗಿ ರೆಕ್ಕಾರುಗಳಾಗಲ್ಲಿ, ಪ್ರೌಢನ್ಯಗಳಾಗಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ರಾ ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಖಲ್ತಿರಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂಪುಕೂಡು, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಯೇಜುಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೆಕ್ಕಾರುಗಳ ಮತ್ತು

ಪ್ರೌಢಿನರುಗಳ ನಂಬಿಕೆ, ಯೂನಿವೆಸಿಟಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಲೆಕ್ಚರರುಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಿನರುಗಳ ನಂಬಿಕೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಸರ್ವಪುದ್ರಿಂದ ಅವೆರದನ್ನೂ ಏಕರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ದಿನಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೋಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇಮ್ಮುತ್ತಿನವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟದ್ದರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪಂದಿನಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮಾನ್ಯಸೂತ್ತಿನೆ.

Sri ALLUM KARIBASAPPA (Kurugod).— Mr. Speaker Sir, while supporting the Demand on Education, I would like to speak on a few points.

Regarding the Eleventh Standard, I am sorry to say that it has been tagged to High Schools in several places and I feel that it is not a healthy combination. I am giving this view from my personal experience because I am the President of a High School Committee which is running the XI Standard class also in the High School. With a view to creating a good, college atmosphere, I feel that the XI Standard should be kept separate and should not be clubbed with the High School classes. As a matter of fact the Government of India has already taken a decision to have a two-year course as before, instead of the P.U.C. You may call it Intermediate Junior and Intermediate Senior. Therefore I once again appeal that these two classes should be kept separate from the High Schools and not clubbed with High Schools.

In regard to the starting of new Colleges at places where colleges already exist, I would like to say that the Government should take keen interest and arrange for thorough inspections whenever there are applications from any place in our State for starting Colleges. I feel in some cases, it is quite necessary or even it is the duty of the Government to stabilize the existing college or colleges; and not to give permission for new colleges. Wherever it is not possible for the existing colleges to cope with the demand, then alone applications for starting fresh colleges should be considered.

Further, regarding the teachers of elementary and primary education, I have to make harsh comments. Particularly, in our Bellary District I am very sorry to say that the Teachers are not discharging their duties properly. I deem this teachers' profession as a noble profession. I am also unhappy to say that many of the School Inspectors in our District are not doing their duties properly; and they give certificates to the teachers about their work even though classes are not run, particularly in the rural parts. In this connection, I request the Government to direct the District Educational Officers to conduct thorough inspections often and put a stop to this foul play in this noble profession, by the Teachers in the rural parts. With a view to carrying out effective, surprise inspections, I propose that a jeep should be provided for each District Educational Officer throughout the State. Wherever there are malpractices and irregularities, they can be caught and put an end to if the facility of a jeep is afforded to the District Educational Officers.

(SRI ALLUM KARIKASAPPA)

I support the policy of the Government with regard to the three-language formula. It is quite necessary that every State should follow the three-language formula and insist on the students learning English, Hindi and the regional language. This formula is being opposed in Madras State and some other places on account of some political reasons. As a matter of fact, it was in Madras state, even when Mahatma Gandhi was alive, that Hindi classes were started. I feel that owing to some wrong approach from the North Indians this confusion about the language policy has started in South India. Anyhow, the regional language should be learnt by all the students of the State. It must be realised by one and all that one common language is quite necessary throughout the country and therefore Hindi is declared as our national language. So, Hindi should also be learnt along with the regional language. There is also necessity for learning the English language along with Hindi. When we go abroad, it is impossible to get on without a knowledge of English. That is why, English also cannot be neglected and it should be there.

I am very happy to say that the facilities given in our State for education are much better than those afforded in other States in our country. I make bold to say that this is the only State in our country where the maximum facilities are given for education.

I conclude by thanking the hon. Speaker for having given me this opportunity to speak.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ (ರಾಯಚೂರು).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಮಂದಿಸಿದೆಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಾತ್ಮಕ ಮತ್ತಿತರ ಬಾಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿದೊಂದಿನಿಕೆಲ್ಪು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತಿನೆ. ವೊದಲನಯು ದಾಗಿ ಆಂತರಿಕ ಕರ್ತೃ 45ರ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 14 ವರ್ಷಗಳಿಗಂತ ಕೆಳಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯಾಡಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೌಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ 20 ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಒತ್ತಾಯಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಕೌಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿರುವುದು 1967ರಲ್ಲಿ. ಈಗ ಒತ್ತಾಯಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾತ್ತ. ಅದು ರಿಂದ 11 ವರ್ಷ ನ್ನು ಇದ್ದುವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅದರೆ 14 ವರ್ಷ ವರ್ಯಸ್ವಿನೊಳಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗೂ ಒತ್ತಾಯಿ ಶಿಕ್ಷಣವಿರಬೇಕು ಎಂಬಿ ಘಟನಾತ್ಮಕ ವಾತನ್ನು ಸರಕಾರ ಯಾವ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಜನ್ಮ ಏಷ್ಟು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಿಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು 6 ನೆಯು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಿ ಮಾಡಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ 10 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಮಾರ್ಗವುಂದು. ಅಂದೆ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮ 4 ವರ್ಷ ಒತ್ತಾಯಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗಬೇಕು. ಅಧ್ಯರಿಂದ ಸರಕಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಮಾತ್ರ ಒತ್ತಾಯಿ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾತ್ತು ಕರವಾಡುದ್ದಿಲ್ಲ. 14 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗುವವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಿ ಶಿಕ್ಷಣವಿರಬೇಕು. 10 ವರ್ಷಗಳಾಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲವನ್ನು ಇಂದು 20 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಸೋಂದಿದರೆ ಏಷಿಕಾಶ ವ್ಯವಸ್ಥಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯುದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಲವು ಬುದರಾ ವರ್ಣನಾಶನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಈಗಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಾಗೆ. ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಮಿತಿ 4 ವರ್ಷ ಇದ್ದುವನ್ನೇ ನ್ಯಾ ವರ್ಷ ಮಾಡತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಮೆಯು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. 6 ವರ್ಷಗಳಿಗಂತ ಕಳೆಗಿರುವವರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಸರಕಾರಕೆ ಅಳಿಕಾರ ವಿಫುಲ್ಲಿ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿ 15 ವರ್ಷ ಮಾಡಿಗಿರಬೇಕು. ಅಂದೆ ಮೇಲೆ 21 ವರ್ಷವಾಗುವ ವೇದಿಗೆ ಗಾಬುಯೇಳಿ ಅಗುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಂದಿದರೆ 5ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಮಾರ್ಗವುಂಬಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, 14 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯೂಲೇಜನ್ ಪಾಸುವಾದು.

ಪ್ರಧಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ನಂತರ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಂದುವರೆನು ಪ್ರಧಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದುವ ರಿಂದ 18 ಅಥವಾ 19 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಗಲು 21 ವರ್ಷ ಬೇಕು. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಥವಾ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ತರಿಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲು 24 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಇಂತ್ರಿ 3 ವರ್ಷ ಅವಕಾಶ ಏರುವಾಗ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರಿಗೆ ರ ವರ್ಷ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಸಾಂಗಿದಿಂದ ತ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ವ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇಸ್ತು ಕಡವು ವರ್ಷಗಳು I.A.S.-ನಾಲ್ಕು, I.P.S. ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕೆ ಕೂಡಲು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದುದಂದೆ ನಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಅವಕಾಶದ ಮಾದರಿ ಇಂದಿನ ವಿಭಾಗಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕೆ ಬಾರಿಗೆ ತಂಡ್ರೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವಿನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಕವಾದಿ ನಾಲ್ಕುವರ್ಷ ನಿಗರಿವಾಡಬೇಕು, ಒಂದು ವರ್ಷ ಕೆಕ್ಕು ಮಾಡಬಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು 15 ವರ್ಷ ವಾಗಬೇಕು ಎಂದಿರುವದನ್ನು ತಿಗೆದು, ವ್ಯಾಪಕ ಶಾರೀರಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಸೇರಿಲು 6 ವರ್ಷ ವಾಗಬೇಕೆಂಬೀರುವದನ್ನು 5 ವರ್ಷ ವಾದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನಿಗರಿವಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ವಿವಾರ್ಥಿಗಳು ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆಗಲು ಸಾಕಾಶ್ವತ ಅವಕಾಶವಾಗುವದು ಇದನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಏರದನೆಯವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂದು ಮುಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಒಳಗೆ ಕೆಳಮಾಡುವ ದಲ್ಲಿದೆ, ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಂಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರಕಾರದ ಅಗಿನ ನೀತಿ. ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಒಳಿದ್ದಾರಿ ಎನ್ನು, ಎನ್ನು, ಎಲ್ಲೋ, ನಿ. ಪಾಸು ವಾದಿದರೆ ರೇಜನ್ಸ್‌ ಇಲಾಖೆ, ಅಥವ ಮಿ. ದಬ್ಲೂ. ಇಲಾಖೆ ಅಥವ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೈಸ್‌ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅಂಟ್‌ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲ ಕೆಲನ ಸಿಕ್ಕಿದಿದ್ದರೆ ನಂತರ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅಂಟ್‌ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಿದಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಿಂಡಿಕ್‌ ಇಲಾಖೆಯಾದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಿರೀತಿಯ ತಂಡಂದರ್ರೋ ಇಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಾಕು ಕೊಡುತ್ತದೆ. 1961ರ ಏಷ್ಟುದ ಪ್ರಕಾರ ಶಾರೀರಿಗೆ ನೇರುವ ಕವಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಚೆಕ್ಕುಂಳಿಗೆ ಅಗಧರಿಗೆ ಇನ್‌ಕೆರ್ಪೆಂಟ್‌. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನು, ಎನ್ನು, ಎಲ್ಲೋ, ನಿ. ಅದರಿಂದ ದಿಪಾಕಾರ್‌ ಮೆಂಟ್‌ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೈಸ್‌ ವಾಸು ವಾದಿದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಜಾಗುತ್ತಿರೇ ಇನ್‌ಕೆರ್ಪೆಂಟ್‌ ಮೆಂಟ್‌ ನಿಕ್ಕಿತ್ತದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಚಾತ್ರ ಅ ಸೌಲಭ್ಯ. ಇರುವ ತರಬೇತಿ ಇಂದ್ರಾಜಳ್‌ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಲಾತ್ತು ಕೂಡಿದೆ ಆ ದೋಷವನ್ನು ಸಾಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮುಂತೆ ಹೊರಿಸ ಚೆಕ್ಕಿಸಿಗೆ ಅಗಿಳ್ಳದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಂಡಿದರೆ ಚಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹುತ್ವಾಗೆ ಕೆಲಪರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅವರ ಇನ್‌ಹಿಯ್‌ ಸ್ವಾಲಭಿರ್ಮೆಲ್‌ ರಿಕ್ವೆರ್‌ ಅಗಬಹಾದು. ಇದನ್ನು ಅತಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವುದಾಗಿ ಮಂತ್ರಾಜ್ಯ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವಿರೀತಿಯ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಿಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವರಾಧ್ಯಾಯಿಕ ಶಾರೀರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಶಾರೀರಾಜ್ಯ ಫಿಸಿಕಲ್ ಚೆಕ್ಕುಂಳಿಗೆ ಮಹತ್ವಾಲ್ಪಿತ. ಚೆಕ್ಕುಂಳಿಗೆ ಅಗಿನುವಾದರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು. ಅದರೆ ಚೆಕ್ಕುಂಳಿಗೆ ಅಗಧರಿಗೆ ತಾವು ಈ ಚೆಕ್ಕುಂಳಿಗೆ ಕೂಡಿದೆಕ್ಕಿದರೆ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಳೆ ಝ್ಯಾಲ್. ಇನ್‌ಹೊಂದುವುದು ಏಷ್ಟು. ಎಪ್ಪೋನ್ ಇನ್‌ಹೊಂದಿಕ್ಕಿಂತ ಎಜೆಕ್ಸ್‌ ಪಡೆದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಪು ಆಗಿರುವವರನ್ನು ಕೈಸುಹೂಡಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೇಸಿನ್‌ಕ ಚೆಕ್ಕುಂಳಿನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಿಲ್, ಜರಕ್, ತಂಬೂರಿ, ತಬೂರಾ, ಫುಂತಾದು ವನ್ನು ರಾಳ್ ಬರಿಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಇವರು ಮೈಗಳ್ತನ ಕಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಆ ಶಾರೀರಾಜ್ಯ ಮೈಗಳ್ತನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ತಂಬೂರಿ ಹಿಂದು ಹೋಗಿದೆ, ತಕ್ಕಿಲಿಗೆ ದಾರಿಲ್ಲಿ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಾವುದು ಇನ್‌ಹಿಸಿಸಿಲ್ಲನ್ನೋ. ಚೆಕ್ಕುಂಳಿಗೆ ಅಗಿನುವಾದರಿಗೆ ಇನ್‌ಹಿಸಿಸಿನ ಕಲಿಯು ತ್ವಿದ್ದರು. 2 ವರ್ಷ ಇನ್‌ಹಿಸಿಸಿಲ್ಲನ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಶಾರೀರಾಗಳಿಗೆ ಚೆಕ್ಕುಂಳಿಗೆ ಪಡೆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲನ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕೆ ಶಾರೀರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತದೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಬಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕೈಗಳಿಗೆ ಡೈಕಾವ್ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿದಿರುವುದು, ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಬೇಕಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಿದಿರುವುದು ಇಂಬಿ ಸ್ವೇಚ್ಚಾಗಳಿವೆ ಎಂದು ಪಟ್ಟಿಕೆ ಲಕ್ಷಣಗಳಿನಿಂದ ಕಷ್ಟವಾದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವು ಶಾರೀರಾಗಳಿಗೆ ಗಿಂತ ಅವರು ಅವರ ವರಿಯಾ ತ್ರಿ 40 ರಿಂದ 37 ಸೆಂಟಿ ಮೀಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 42 ಸೆಂಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯಂಬಾದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋನಿಯಾದಾನುಗಳನ್ನು ಮೆಷ್ಟಿಸಿರುಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಆದರೆ ನಂಬಿಂಧಪಟ್ಟಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಉಪಾಧಾರ್ಯರೇ ಇಲ್ಲ, ಯಾರು ಅದರ ಉತ್ತರವಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಮ್ಮುತ್ತಣ ಖಚಿತವಾದಿ ಉಪಾಧಾರ್ಯರಿನು ಕೊಡಿದ್ದರೆ ಏನುತ್ತಾನೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾದಿತ್ತು? 36 ಕೋಟಿ ರಾಜಾರಾಯಗಳವು ಒದಗಿಸಿರುವ ದರಲ್ಲಿ ಸುವಾರು 10 ಕೋಟಿ ಕೂಡ ಖಚಿತಗಳಾದ್ದಿಲ್ಲ; 20 ಕೋಟಿ ಅಪವೃತ್ಯವಾಗಿತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರ ತಪ್ಪಾಗಿರಾದು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಶಾರೀರಿಕ ಯಾವ ಸಾಮಾನು ಬೇಕೋಣ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಡೆ ಉಪಾಧಾರ್ಯರು ಇದಕ್ಕಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ತರಹದ ಸಾಮಾನು ಇಟ್ಟಿರಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆ ತರಹ ಅವುವೇಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ಕೆಳಮಣಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಿರಾದು.

5-30 P.M.

ಎರಡನೇಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾರ್ಶ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಈ ಬಿಂದುಗಳನಿಂದ ಕಂಡು ಬಿರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತೀಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಕರೆಗೆ ಅವವಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೂರಿತು ಕರೆಗೆ ಉತ್ತೀಜನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ವಾಸ್ತವ ಸಭೆಯು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಂಘಿಕ ಶೈಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಶಾರೀರಿಕ ಇದೆ. ಇದರ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ವಿ. ಎನ್. ಕೌಶಿಕ್ ಅಂತ ಅನ್ನ ವರಿಗೆ 1962-63 ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಾರ್ಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರು, ಅವರು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರ್ದಾರೆ. ಆಗಾಗ್ ಇಲ್ಲಿ ಈ ವಾಸ್ತವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ವ್ಯವಹಾರ ಏನು ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಸಂಕಾಲಕರು ಸ್ತು ಉಪಾಧಾರ್ಯರು ಮೇಲೆ ವಾಡಿದಂತಹ ವರ್ತನೆ ಏನು ಎಂಬುದು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿರೂ ಅಲ್ಲಿರೂ ವರ್ತನೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಏನು ಎಂಬುದು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವರು ಬಂದಿರೇ ಬಂದಿ ಬಂದಿ ಕಾಲಕರು 13 ಜನ ಉಪಾಧಾರ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇದ್ದಾರೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಬಂದಿರು ಪಾಚೆಂಬಾನ್ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗಾರ್ಂಟ್ ನಮ್ಮ ಕೇಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವರು ಬಂದಿರೇ ಬಂದಿರು, ಸರಿಯಾದಂತಹ ಉಪಾಧಾರ್ಯರು ಇಲ್ಲ, ದಾಂತೆ ಮುನ್ ಇಲ್ಲ, ಪೂರ್ವ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಚೇಕಾದಷ್ಟು ಗಾರ್ಂಟ್ ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇವ್ವಾರೆ, ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೇನ್ನೆ ನಡೆದಂತಹ ಒಂದು ಘಟನೆಯಿಂದ 31 ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರಾಗಿದೆ. ಸಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ ನಂಗಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದ ಜನರು ಕೇಳಿದರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರ್ಟಿಫಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಕೆ ಬಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಧೇ ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತರ್ಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ರೋಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಹಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಸಂಗೀತಗಾರರು; ಹನರವಾಸಿಯಾದವರೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಶತರಂಜ್ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರ್ಟಿಫಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅನ್ನ ತಾತ್ತರೆ. ಸಾಂಘಿಕ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಪಡೆದಂತಹ ಸರ್ಟಿಫಿಕೆಟ್ ಇದ್ದವರು ಅದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರು. ತಾವು ಚೇಕಾದರ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಟಿಫಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತಹ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಸ್ವತ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ವಿಬಾಹದ್ದು ವಾಡಿ ಸ್ಥಾಪಿತರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಮ್ಮುತ್ತಣಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆವಿದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಬ ವಿಷಯ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಿಯನ್ನುತ್ತೇನೆ.

ನಾಷ್ಟ 16-18 ವರ್ಷಗಳ ಕಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೇಳಿತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ನೆಡೀಂ, ಸರ್ಕಾರ್ ನಿಸಿಂ ಅಂತ. ಡೆಪ್ರೆಕ್ಯೂರು, ಡೆಪ್ರೋಪ್ ಡೆಪ್ರೆಕ್ಟ್ ಅಂತ ಇದ್ದರೆ. ಅವರ ಕತ್ತವ್ಯ ಬಂದು ದಿನಿನ್ನರ್ಕೆ ಗೆಬಿಂದರೆ 8 ದಿವಸ ಅವರು ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನ್ಯಾರ್ಲಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲ್ನಾನ್ನಿಂಬಿಲ್ಲ ಬಂದು ಗಂಟೆ ಇದ್ದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕುಳಿತು ನಿಂತು ನೋಡಿ, ಉಪಾಧಾರ್ಯರ ವರ್ತನೆ, ಅವರು ಕರೆಸತಕ್ಕ ರೀತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಖಚಿತವಾದಿ ನೋಡಿ ಆ ಹೊಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತ್ತಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುವನ್ನು ತಿಂಗಳನ್ನು ಪಾಡತಕ್ಕ ಬಂದು ಅಡಳಿತ ನಮ್ಮ ಹೇಳಿದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಡೆಪ್ರೆಕ್ಯೂರು ಬಿರುವುದು ಬೆಂಬೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಲಾಚೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಪ್ರೆಚೆರ್ನ್ ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿತ್ತಾ ಇರ್ಲೇ, ಡೆಪ್ರೆಕ್ಟ್ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಇಂದ್ರಾನ್ನೇತ್ತರ್ಹಾರೆ ವರ್ಗಾ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿಯಿಲ್ಲ. ನಾಷ್ಟ ಅಗಿದಾ ರೆಂಬ್ರೆ ಹೇಳಿತ್ತು ಎತ್ತಿಕುಟ್ಟಿದ್ದೂ ಆಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಎಂದಿನದರ್ಗೆ ಅವರು ಏಕೆಳ್ಳಿಟ್‌ವ್ಯಾ ಅಥಿಸರ್ನ್ ಅಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೇ ಅಂದಿನವರೆಗೂ ಜ್ಯೇಷ್ಠರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಟಿಕ್‌ರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ದೈತ್ಯರ್ ಕೆಲನ ಮಾತ್ರ ದೈತ್ಯರ್ ದೈತ್ಯರ್ ರುಗಳು ನಾರಿದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಚ್ಛೆಕ್ರಿಪನ್ ಸಿನ್ಹಂ ಗೋತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಇಂದ್ರಾ ಗೋತ್ತಿಲ್ಲ, ಗೋತ್ತಿದ್ದೀರೆ ಅವರ ಜೊಂಗೆ ಕೂಡಬೇಕು, ಪಾಠ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರ್ಯಾ ಇಂದ್ರಾ ಇಂದ್ರಾವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೇರುಡಬೇಕು, ಅವರು ಮಾಡುವದು ಸರಿಯಾಗಿ ದೀರೆ ಅದನ್ನು ವೈಪುಲ್ಯಕ್ರಿನಾಂಬೆಕು. ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಇರತಕ್ ಲೋಪ ದೋಷಾನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಸ್ವೇಕ್‌ರ್ ಗ್ರೇಡ್ ನಿಂದ ಕಿಡಿದು ಬ್ಲಾರ್‌ ಕ್ರಿಸ್ಟರ್ ಸ್ವಾಲೂರಿ ಬಿರು ಮಾಡುವದು, ಲ್ಯಾ ಎಂಜಿನರು ಮಾಡುವದು ಇಂತಹ ಕೆಲನ ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಡ್ಡಾರೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಕಾಂಪ್‌ವ್ಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ತಂತ್ರದ ಬಂದು ಕೆಲನ ವೇಸಿದೆ ಇದು ಬಹಳ ತಪಾಲ್‌ಗುತ್ತದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ದುಡ್ಡಿ ಅವಶ್ಯಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಇಂದ್ರಾಕ್ರಿಗ್ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಗುಲ್ಬ್ರಾಂ ದಿದಿ ಪಿಂ ಬಿಂಬಿರ ಬಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ನನಗೆ ಅವರ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರೀರ್ಗಾರ್ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬದರ್ ಬಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಬಿಂಬಿರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾನ್ ಏರದನ್ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈರಂತಿರು ಬದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಾಳ್‌ಹಾಕನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದೆ ಬಿಂಬಿರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೆಕ್ಟ್ ನ ಬಂದು ತಾಳ್‌ಹಾಕನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇರತಕ್ ಬಂದು ದಿನಸದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಲುಗಳನ್ನು ಇನ್ನುಸ್ವೇಕ್‌ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ದೈತ್ಯರ್ ರಿಗೆ ಗೋತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ! ಹಿನ್ನಿಸ್ತಿರಿಗೆ ಗೋತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಒಂದು ದಿನವಳಿ ನಾಲ್ಕು ಶಾರೀಗಳನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ ಕೆಲನವೇನು! ಅವರು ಅಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೇನು ಎಂದರೆ ಈ ಹೇಳುತ್ತಾನ್ನರು ಕರೆಸುವದು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುವದು ಉಂಟಾಗಿ ಬಹಳ ಚೆನಾಳ್‌ಬೆಂದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನು. ಇಂಬಾಲಿದರೆ ಅಲ್ಲಿತೇ? ಈ ರೀತಿ ಅದರೆ ಬಹಳ ದುಡ್ಡಿ ಅವಶ್ಯಯ ಪಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಷಣಿತವಾಗಿ ಶಾರೀಗಳು ಕೆಲನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನ ವಂತಹ ಪಾತಾ ವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸಾಫರಿ'ಪಿಜನ್' ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಘಂಟಾ ಫೋನ್‌ಪರಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿ ಬಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಧು ಮನೋಹರ ರೋಹಿಯಾರೆದರು ಖಾಂಟಾಫೋನ್‌ಪರಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಬೇಕು ಅಂತ, ಅದನ್ನು ಈ ದಿನ ಘಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರೂ ಸಹಕ ಅದು ಕನನು ನನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಿದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಂಡಿಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇವತ್ತು ಘಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾತ್ರಾ ಇರುವದು ಸರಿಯಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಏರೋಧಿವಾಗಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಡ್ಡಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ್ಲಿ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಫೇದು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ ಶಾರೀಗಳಿಗೆ ಸರಾರಿ ದವರು ಯಾವ ತರಹ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡಳಿದು, ಕೇಂಡ್ರತಲ್ಲ ಇರುವದನ್ನು ತೀವ್ರ ನಲ್ಲಿನ ಬೇಕು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಮಾನ್ಯ ನಡನ್ಯರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಏನೆಂದರೆ ಕಾನ್ವೆಂಟುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗರನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ ಅದ್ದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೂಡಬುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು. ಅವರಿಗೆ ದ್ವಾರಿ ಎಂದರೆ ಚೆನ್ನು, 'ಅಪ್ರೆ ಎಂದರೆ ಚೆನಾಳ್‌ಗಳ್ಲಿ, ಸಂತೋಷಿಂದ್ರಿಯ ವಿನ್ಯಾಸ ಅಗಲ ಇಡ್ಡನ್ನು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಪರದ್ವಿತದ ಭಾಷಾ ಮೌಕ ಹೇಳಬೇಕು, ನಮ್ಮ ದೇಶದಾಧ್ಯಂತ ಒಂದು ಭಾಷೆ ನಮಗೆ ಬೇಕು ಅನ್ನತಕ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕನಾರ್ಷಿಕಕ್ ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬ ಬಗೆ ಒಂದು ದಾತನ್ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. 36 ಕೊಂಡಿ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನಿಕ್ಕಿಷ್ಟು ದು 6 ಅಥವಾ 7 ಕೊಂಡಿ ರೂಪಾಯಿ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕನಾರ್ಷಿಕ ದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅಕ್ಷರಸ್ತರ ನಂಬ್ಯೆ ನೋಡಿದರೆ 15 ಅಥವಾ 16 ಪರ್ಸಿಂಚ್ ಇದೆ. ಬೇರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 50 ಅಥವಾ 60 ಪರ್ಸಿಂಚ್ ಇದೆ ಅದರ ವೆಲ್ಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಕೂಪ್ಪು ಮಷ್ಟಕ್ ಮುಖ್ಯವರಗಾರದರೂ ಹಳೆನಡಿದ ಒಂದು ಅನ್ಯೆಯನ್ನು ಸರಾರಿರದಂತಹ ಕಣಿವನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕನಾರ್ಷಿಕಕ್ಕೆ ಕೂಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಹೇಳೆ ಮೈನುರೂ ಮತ್ತು ಚೆಂಬಾಯಿ ಕನಾರ್ಷಿಕಕ್ಕೆ ತೇಕದ 40-45ರಷ್ಟು ಕೂಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್

(ಶ್ರೀ ಐಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನ್ವಯಿಸುವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬ ಪಿಷಯಿವನ್ನು ನರಸರಾಯರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರಾಗಳನ್ನು ಉದ್ದರಿಸುತ್ತಾ ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಮೊತ್ತದ ಕ್ಷಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮುರನೆಯಾಗಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಚಾಚುತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏಡ್-ಫ್ರಾನ್ಸೆಯ ಯಾವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ, ಶಾರೀ ನಡೆಯಲಿವಿಬಂಧಗೊಳಿಸಿದೆ.

ವಿಧಾಭಾರ್ಯ ಮಹಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನಮುಷ್ಯಬೇಕಾದರೆ ವಾತಾವರಣ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನಿಂದಿನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಘ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಯಾರಾಗೆ ಬೇಡದಂಥ ಮನೆ, ದನಕರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಟ್ಟುಪುದಕ್ಕೆ ರಾಮಾಕಾಶಗಿರುಪ್ಪಿಂದಿಂಥಿ ಅಂತಹ ಸ್ವಾಧೀನ, ಇರ್ಲಾ ಪಾಠ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನವೀಲೆ ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಿಸಿಕ ವಿದ್ಯಾಭಾರ್ಯನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಹಕ್ಕಳಿ ಪುರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ವಿಧಾಭಾರ್ಯನ ಪುಟ್ಟ ಅಳ್ಳಿನ ಶಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಹಕ್ಕಳಿ ವಿದ್ಯಾಭಾರ್ಯನದಲ್ಲಿ ಬಹು ಹಿಂದುಖಿಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಉತ್ತಮ ಮಷ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅಳ್ಳಿನ ಶಾತಾವರಣ, ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಂತಮ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಶಾರೆ ಸಿಹಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೊತ್ತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗಾರ್ಜಾಟು ಕೊಡುತ್ತೇರಿ. ಹೀಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡ ಕೊಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಗಾರ್ಜಾಟ್‌ನ್ನರು ಒಂದು ಸಾರಿ, ಹಂಚಾಯಿತಿಯಾಗು ಒಂದು ಸಾರಿರ ಕೊಡಿ, ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಂದು ಸಾರಿರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತೇರಿ. ಇಂತಹ ಕಟ್ಟಡೆಯಾದಿ ಯಾವ ಶಾಂತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪಾಠಿಸಿಕ ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುಪುದಕ್ಕೆ ಅಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌F ಮೂಲಕ ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕುವರೆ ಸಾರಿರ ರಾಜಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅಂದಾಜು ಅದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿರ ರಾಜಾಯಿಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌F ನಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದು ದನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಪಂಚಾಯತಿ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಿಕೆ ಕಂಪೆಂಬ್ರಿಷನ್‌ನಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದು ಲಿಡರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಗಾರ್ಜಾಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುಪುವಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡದ ಅಂದಾಜಿನ ಅರ್ಥಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌F ನಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಇದ ಅರ್ಥಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ನೇರವಿಂದಲೂ ಪಡೆದು ನೇರ ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಾಠಿಸಿಕ ಶಾರಾ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಿರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಕೆಂತರ್ಯಾನವರು ಒಂದು ಚಾತನ್ನು ಹೇಳಿರು. ಪಾಠಿಸಿಕ ಶಾರಾ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಿರ ಅಂದರೆ ಇವರು ಬಿರೀ ಪಾಠಿಸಿಕ ಶಾರೆಗೇ ಸಂದರ್ಭಪಟ್ಟ ಪರು ಶಾಶ್ವತಪಲ್, ಅವರು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಒಂದು ಒಳೀಯಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅದರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ಇವತ್ತು ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಿರಾಗಿ ನೇಮುಕವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಹೊಳಿಳಿ, ಅದೇ ಗ್ರಾಮಾದಿಕರನ್ನು ನೇಮುಕವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಂಧ ನಾಲ್ಕುವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಿರು ಈಗಾಗಲೇ ಕಂಟಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಚ್ಯಾಪಾರದ ಕಂಟಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ಕೆಲವರಾದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಚ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಯಾರೋಣಿ ಬಟ್ಟಿ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಿರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಇವರು 10-15 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾರಾ ಪಾರ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಾವು ಇವತ್ತು ಬೇಕಾದಪ್ಪೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಿರಾಗಳು ಇವತ್ತು ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿಜವಾಗಿ ಕೆದೆತದಲ್ಲಿ ಏದಾಭಾರ್ಯನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುಪ್ಪಿಂದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಿರನ್ನು ನೇಮುಕ ಮಾಡಿದವೇರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹೊರಗಡೆ 30 ಹೆಚ್‌ಅರ್ಡ್ ದೂರದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಚೆಗ್ಗಿಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲವರೆಗೂ ನ್ನೂಲಿಗೆ ಬಾರದೆ ಹೋಗಿ, ವರ್ಗ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಬಹುಶಃ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೇರಿಯಾಗಿ ನಿಂತು, ಅ ಉರಿನಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜಕೀಯ, ವ್ಯವಸಾಯ, ದ್ಯುಪಾರಾ ಮಾಡುವುದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಿರಾಗಿ ಕೆಲವರಾದೆಂದರೆ, ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮತ್ತು ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡದ ಪಾಠಿಸಿಕ ವಿದ್ಯಾಭಾರ್ಯನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಧಾಭಾರ್ಯನವನ್ನು ಉನ್ನತಮಾರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಮಹಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಾವೇ ಹಾಳುಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಪಾಠಿಸಿಕ ವಿದ್ಯಾಭಾರ್ಯನಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಿಬ್ರು ವಿಷಯ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ನುಮಾರು 250ರಿಂದ 300 ಶಾಲೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಕೂ ಬಟ್ಟಿರೇ ಇನ್ನುಸ್ವೇಕ್ತರ್ ಎಂದು ನಿಗಿದಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಿ ಇನ್ನುಸ್ವೇಕ್ತರ್ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ತಿರುಗಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನುಸ್ವೇಕ್ತರ್ ಮಾಡಿಹುದು?

ಶೀರ್ಷಮನ್ ಅವರು (ಶ್ರೀ ಎತ್ತಾ. ಡಿ. ಕೊತಾವರ್ಥಿ) — ದೇವ್ಯಾಚಿ ಇನ್ನುಸ್ವೇಕ್ತರ್ ಇಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಂಜಯ.—ದೇವಳಿಟ್ಟ ಇನ್ನೊಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಎಂದು ನೇಮುಕ್ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ದೇವಳಿಟ್ಟ ಇನ್ನೊಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಪಾರಧಿಯ ಶಾಲೆ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಾಗಿರುವರೆ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಕರೆ ತೆಪ್ಪಿಸಿಂಗ್ ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರು ದೇವಳಿಟ್ಟ ಇನ್ನೊಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಾಗಿರುವುದು ಕೂಡ ಹೇಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನ್ಯ ನಿಗ್ಯಾತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚೇನಾಗ್ಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾರಧಿಯ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯಾಗಿರುವುದು ದೇವಳಿಟ್ಟ ಇನ್ನೊಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಕರು ಅವರ ಕಂಜೋಲಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಪಕ್ಕ ಇನ್ನೊಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಸ್ವಾಫಣನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಮನವನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನುಮಾರು ಬದಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕಾರೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಪಾರಂಭವಾಗಿ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದಿನೇದಿನೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಾತ್ರದಿನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಒಂದರಿಂದ ಘನ್ಸ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾರೇಜಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಹುಡುಗರು ಪಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಕಾಡ್ಯಂ ಡೇಪ್ಲಾನ್ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇವರು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಳ್ಳುಕು ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಂ.ಆರ್.ಎ. ಅವರು ನಿಯೋಗ ಬರಬೇಕು, ಅವರು ಮನವಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಹೇಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರೆ ಇವರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮುಂಬಾಗರೂಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದರೂ ಎಂದು ನನಗನ್ನು ಸ್ವತ್ತದೆ. ದಿನೇದಿನೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇವರು ವೊದರೇ ಪಾಶ್ಚಾನ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳ ಹೈಸ್ಕೂಲಗಳಿಗೆ, ಕಾರೇಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕ ಅಂತಹಗಳನ್ನು ತಂಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಿನ್ನೆನು ಮುಂಬಾಗರೂಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾರೇಜು ಪಾರಂಭವಾದ 2 ತಂಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿವನ್ಸ್ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ಪಾರಪ್ರವರ್ತನಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು—ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ಪಾಶ್ಚಾನ್ಯ ಶರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಾನು ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಪಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬೋರ್ಡ್ ರಘುರಾಮ ಲೆಟ್ಟಿ (ಕಾರ್ಕಾಳ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವೊತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮಾತ್ರದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋದಿಸಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವಾದಿ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಜೀಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಹಳ ಉಂಟು. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲವೂ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇರಿಕಾರಾಗಿ ಹಂತವನ್ನು ಖಚಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಫಲಿತಾಂಶ ನಿಕುಬೇಕೋ ಅಪ್ಪು ಪ್ರತಿಫಲನವನ್ನು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಾರೀರಣನ್ನು ತೆರಿದಿದ್ದೇವೆ, ಶಾರೀರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹುಡುಗರು ಹೊಗ್ಗಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನ ವಂಂತೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾತ್ಮ ಕೊಡಬಹುದು. ಅದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಾರೀರಣ ಯಾವರಿತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ, ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಹೇಗೆ ಉಂಟು, ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಯ ಯೋಗ್ಯತೆ ಹೇಗೆ ಉಂಟು, ಅವರು ಯಾವರಿತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಡಿಪಾಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರಿತಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ ಇದನ್ನು ರಾಜ್ಯದಿರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖಚಿತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಪ್ಪು ಪ್ರತಿಫಲ ಬಂದಿಲ್ಲ; ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾರೀರ ಶರ್ತಾಂಶ ತಂಸಿತ್ತ ಹೇಗೆ ಉಂಟು ಇನ್ನುವುದನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಹೇಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್, ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಂತವನ್ನು ಬದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇರ್ತಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದೇಣಿಸಿ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

(MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.)

ಹೇಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ತಣ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಶಾರೀರಗಳ ಹೇಳಿ ಕಡ್ಡಡಗಳಲ್ಲಿ, ಚಾವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆಗ ಕಾರ್ಕಾಳ ಹೇಜಿಯಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಉವಾ ಧಾರ್ಯಾಯ ಕೊಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕುಚೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾ

ತಾಪ್ತಾಕು ಹೊಡ್ಡಿರ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಂಗರ್ ಇಟರ್ ಇರುವ ಕಡೆ 4-5 ಕ್ಕಾನ್ನಿಗಾನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಾಲ್ನಾಗೆ 45 ಹುಡುಗರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಹೊರಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅವನು ಮತ್ತುಉಗಿ ಯಾವರಿತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೇಡುತ್ತಾನೆ? ಇದು ಒಂದು ದೋ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಹೇಗೆಬಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತುಉಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಂಜುವಾರಿ ಹೇಳಿಗಳಿಂದ ಒಂದಂಥ ಮತ್ತುಈ ಮೇಲನ ಕಾಲ್ನಾಗೆ ಹೋಗಿವಾಗ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬರುವ ಮತ್ತುಈದನೆ ವೈಪುಣಿಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತುಈ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರುವಾಗ ಅಥವಾ ಒಂದು ಛಿಕ್ಕಿಕರ್ ಶಿಕ್ಕಾಕ್ಕೆ ಸೇರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಳಿಬೇನು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದಿಂದ ಮತ್ತುಉಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಿಶ್ಚಯದೇ ಹೋದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮೇಲನ ಹಂತಕ್ಕ ಹೋಗಲು ಬಕಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಏನು ಖಚಿತ ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವಾದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ಬದಿನು ತ್ರೈರುವ ವಿದ್ಯೆಯ ಮಷ್ಟಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹಿಂದೆ ಏನೇ ಎನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ.ನಿ. ಪಾನ್ ಮಾಡಿದ ಬಚ್ಚ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಈಗ ಬ.ಎ. ಪಾನ್ ಮಾಡತಕ್ಕಿಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹ, ಭಾಷಣದ ಮಷ್ಟ, ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನದ ಮಷ್ಟವೂ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದರೆ ಈಗ ನಾವು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ತಾಪ್ತಾಕು ಮಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಶಾರೀರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷಬಧಾಗಿಯೂ ಕಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹುಡುಗರಿಗೂ ಶಿಕ್ಕರಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಬಾಂಧವ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೇಸ್ತೇಕ್ಕರುಗಳು ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗೆಸ್ಸೆನ್ಸ್‌ರವಾರಿ ಶಾರೀರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಡ್ಯಾಸ್ಟರನ್ನು ಥೀಏಟ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೇಗೆಯೇ ಇರುವುದು ಉಂಟು. ಅಯಾಯ ಶಾರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆ ಶಾರೀಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಿಸಲ್‌ ಬಾದೇ ಇದ್ದರೆ ಹತ್ತುವರ ತಪ್ಪೊಂದೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಪ್ಪೊಂದೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಸತ್ಯಾಂತ ಗೌತಮಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಿ ಉಂಟು. ಯಾವ ಉಪಾಧಾರ್ಯರ ವಿಷಯವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಸಂಬಳದ ವಿಷಯದಲ್ಲೀ ಆಗಲ, ಬಡ್ಡಿ ವಿಷಯದಲ್ಲೀ ಆಗಲ, ಇಂಕ್ರಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲೀ ಆಗಲ, ಅತ್ಯುತ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದಿವಾಃಫ್ರಮೆಂಟ್ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಮೆಂಟ್ ವಿಷಯ ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನಾಯಿಯನ್ನು ದೋರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದಂದ ಉಪಾಧಾರ್ಯಾಲರಸ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಇಂಕ್ರಮೆಂಟ್, ಬಡ್ಡಿ, ನರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಪುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದೂರು ಕೊಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರ್ಕಾಳ ತೇಕೆಂದರ ಸ್ವಾರ್ಥಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಗೆ ರೀ-4-5ರಿಂದ 31-3-62ರ ವರೆಗೆ 1031 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುವುದುಂಟು. ಅದರು ಅನೇಕ ನಾರಿ ದಿವಾಃಫ್ರಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಡಿ.ಪಿ.ಎ.ಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕೇಳಿದಾರೆ. ಅನಂತರ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಕರನ್ನಾಂತೆನ್ನೇ ಕೂಡ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಇಡಕ್ಕಾಗಿ ಏರಂ ವರ್ಷ ತ್ರಯತ್ವ ಪಟ್ಟಾರು. ಅವರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನಾ ಪ್ರತಿಭಾವ ಸಿಕ್ಕಾದೆ ಇದು ದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ನಿರಾಸಯಾಗಿ ನುವ್ವುನೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಈ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ತಿಳಿದನಂತರ ನಾನು ಡಿ.ಪಿ.ಎ.ಗೆ 29-2-67ರಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆದೆ. ನಾನು ಬರೆದ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಬರಿಯಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮುಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ 13-11-67ರಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಬರೆದೆ. ಆ ಕಾಗದ ಬರದ್ದು ಕೇ ಕೂಡಿರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಾರು, ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹಿಕಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಾರು. ಈ ರೀತಿ ನಡನ್ನರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇನ್ನೇ ದಿವಾಃಫ್ರಮೆಂಟ್ನಿಂದ ನಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಲ್ಪಿ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ತೋರಣಿಯ ಎಂದು ಈ ನಭೇಯಲ್ಲಿ ಹೋಳಬಿಯ ಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಂಡಿ ತಕ್ಕರ ವಿಚಾರ. ನಮತ್ತ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಂಡಿ ಪಂಡಿತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಉದ್ದೋಗೀಗಿ ನಿಸ್ಕೃತಿದಲ್ಲಿ.

6-00 P.M.

：“**ತು** ಸಾಹ್ಯೇಗ ಸ್ಕಿದವರಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಚ್ಚೆನಿಸಿಗೂ” ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಭಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಇಂಕಿಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಯಾವುದೂ ನಿಕಟ್‌ಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹಂದಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಕ್ಕೆ ಅ ಚ್ಚೆನಿಸಿಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪುವಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಯಾರಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಾಕುಮ್ಮ ಚ್ಚೆನಿಸಿಗೂ ತಾರೆಗಳಿಬ್ಬ. ಹೀಗಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಚ್ಚೆನಿಸಿಗೂ ಮುಗಿಸಲು ನಾಡುವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

(ಕ್ರಿ.ಪೀ.ಆರ್.ರಘುರಾಮುತ್ಟು)

ಇದು ಅವರ ದೊರ್ಮಡವಲ್ಲ. ಅದರೆ ಈ ಹಂಡೆ ಒಂದು ನೇಮುವಿತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಯಾರು ಇರಬೇಕುಳ್ಳ 12 ಪರ್ಸನ್‌ಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ವಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಈ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ನಿಂದ ವಸ್ತುವಾಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅವರಿಗೆ ಎರಡ್ಲು ಸೌಪರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಪ್‌ಮೆಂಟ್‌, ಭಡ್ಕಿ, ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ರೋಪ್ರೆಸ್‌ ಇತ್ತೂದಿ ಸೌಪರ್ಚಿಗಳಿರ್ಲಾ ಸಿಗ್ನಲ್‌ಡ್ರೆವ್. ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಈ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಇಂಥವರಿಗೆ ಈ ಎರಡ್ಲು ಸೌಪರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಬೇಕು. ಅದರೆ ಯಾರು ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಕಾರಾರದವರು ಈ ಸೌಪರ್ಚಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಹಂಡಿ ತಿಕ್ಕಕಣಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಹಂಡಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಂಕಾತ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಕಂಸ್ಟ್ರೀಕ್ಷನ್‌ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಜನರಿಗೆ ಭಡ್ಕಿ, ಇನ್‌ಕ್ರಿಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡುವಂತೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆವಾದಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ವಾತಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The discussion on this demand will continue tomorrow. I will take up the next item on the agenda.

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE

SRI H. D. DEVE GOWDA (Holenarasipur).—I call the attention of the Minister for Revenue and Forests to the fire accident at Kodihalli village in Holenarasipur Taluk.

SRI G. B. SHANKAR RAO (Deputy Minister for Revenue).—A fire accident occurred on 8th March 1968 at about 4 P. M. at Kodihalli village in Holenarasipur Taluk as a result of which 7 huts belonging to Harijans were burnt to ashes. Eight families have been affected by the fire accident. The sufferers have lost their belongings including foodgrains, clothes, vessels, cash etc. The total loss is estimated at Rs. 11,540.50. There was no loss of human life. Some poultry was lost. Immediate relief by way of foodgrains and cloths was given by the local people on the day of the accident itself. A cash relief of Rs. 100 has also been sanctioned to each one of the seven families who have sustained loss exceeding Rs. 1,000 and a cash relief of Rs. 70 to the remaining one family who suffered loss below Rs. 1,000. The Tahasildar, Holenarasipur has been asked to prepare an estimate of the building materials required by the sufferers and to take further action.

SRI H. D. DEVE GOWDA.—They have not made any payment. No allocation of funds has been made by the Deputy Commissioner, Hassan.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಿ. ತಂಕರ ರಾವ್.—ಅಷ್ಟೇಲ್ಲಿಪ್ಪೆಯೇಂಬನ್ ಬಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಪಾಸಾದ ಕೂಡಿ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೆಂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Half-an-hour discussion on short notice Question No. 24.